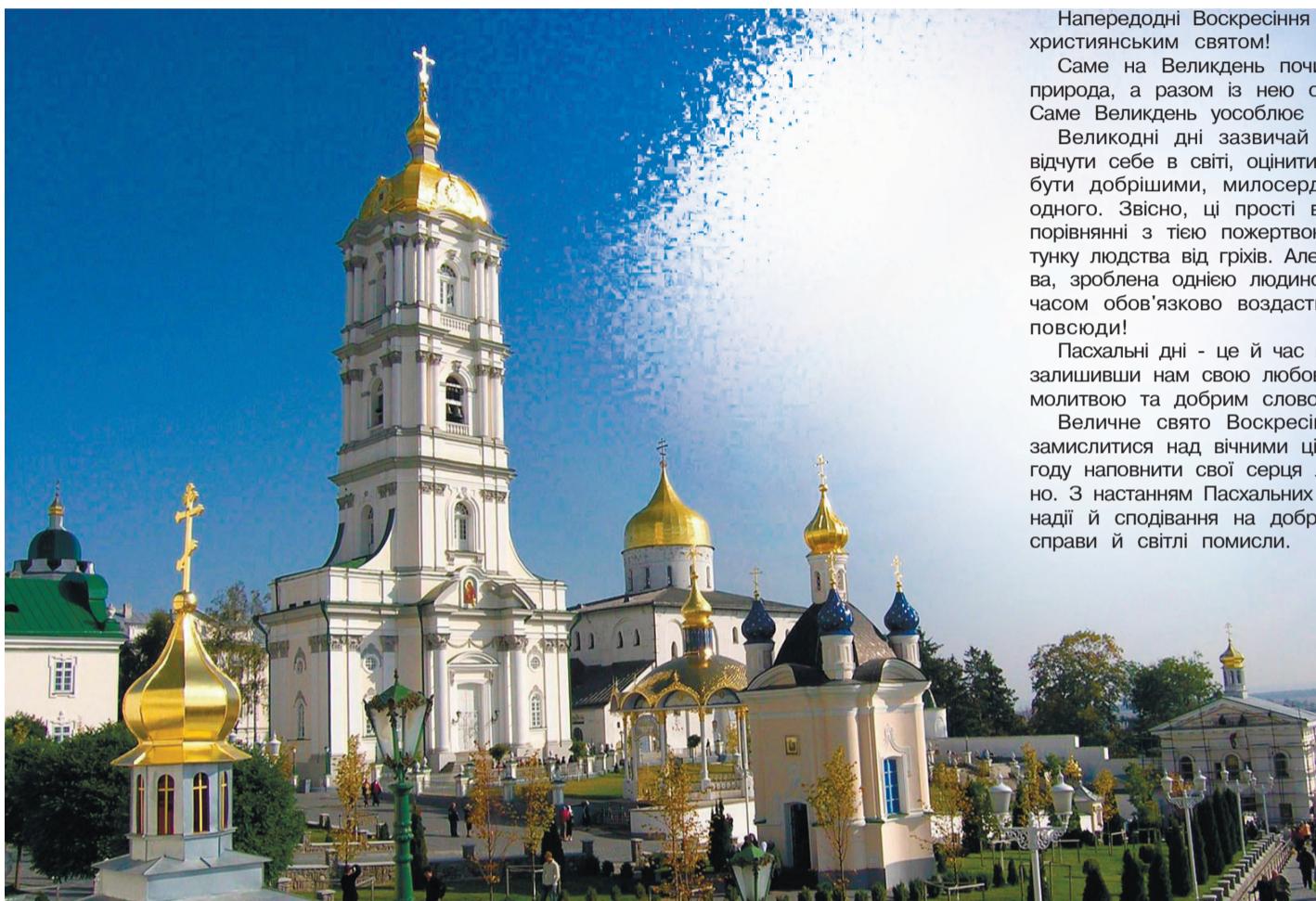




Молодіжний ВІСНИК

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №54 (79) БЕРЕЗЕНЬ-КВІТЕНЬ 2013 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
“ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ”

<http://vmvpu.vn.ua>



Напередодні Воскресіння Христова прийміть мої щирі вітання із цим світлим християнським святом!

Саме на Великдень починається справжня весна - час, коли оновлюється природа, а разом із нею оновлюється й людина, її надії на краще майбутнє.

Саме Великдень уособлює в собі панування Життя і Любові. Великодні дні зазвичай спонукають усіх віруючих по-новому побачити й відчути себе в світі, оцінити чистоту своїх помислів, бажань та вчинків, а ще - бути добрішими, милосерднішими, терплячішими, благороднішими один до одного. Звісно, ці прості вимоги до кожного християнина - дуже мізерні в порівнянні з тією похертвою, яку поніс Спаситель Ісус Христос заради порятунку людства від гріхів. Але, як переконує Святе Письмо, будь-яка добра справа, зроблена однією людиною на користь іншої, є гідною в очах Господніх і з часом обов'язково воздається її сторицею. Пам'ятаймо про це повсякчас і повсюди!

Пасхальні дні - це й час віддати шану всім тим, кого немає серед живих, хто, залишивши нам свою любов і життєвий досвід, поринув у вічність. Згадаймо їх молитвою та добрым словом.

Величне свято Воскресіння Христового спонукає кожного із нас ще раз замислитися над вічними цінностями християнської моралі, дає нам добру надію наповнити свої серця любов'ю і добротою, зміцнє кожного з нас духовно. З настанням Пасхальних днів пробуджується не тільки земля, а й усі людські надії й сподівання на добру долю. Тож, направимо наші намагання на добре справи й світлі помисли.

Нехай ця радісна подія утвірджує наші переважання про те, що достойні терпіння нагороджуються перемогою, а чесне життя увінчується славою. Здоров'я, миру, злагоди Вам і Вашій родині у поступах на життєвих дорогах. Я хочу, щоб переможний дух надії, радості, всепрощення і надалі супроводжував Вас і Вашу родину, давав силу, енергію, наснагу для добрих і корисних справ на добробут і процвітання нашого навчального закладу та рідної України.

Зі святом вас, шановні!

Директор ДПТНЗ "ВМВПУ"
О.Д. Дмитрик

НАШІ ДОСЯГНЕННЯ

05 березня 2013 року на базі ДПТНЗ "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище" був проведений II (обласний) етап Всеукраїнського конкурсу професійної майстерності серед учнів професійно-технічних навчальних закладів з професії "Секретар керівника (організації, підприємства, установи)".

У конкурсі на кращого з професії взяли участь 12 представників професійно-технічних навчальних закладів - переможці I етапу конкурсу, що проводився у кожному закладі освіти серед учнів груп.

Згідно з умовами конкурсу учасники виконували теоретичні завдання у вигляді тестів із діловодства, офісної техніки, етики та психології, комп'ютерних технологій, охорони праці. Практичний тур містив завдання зі складання документів, роботу у програмі Word та користування офісною технікою.

Жюри, оцінивши якість виконання завдань та результати теоретичного туру, визначило переможців. I місце виборола учениця ДПТНЗ "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище" Коваль Олена Олександрівна, II місце - Мельничук Ірина Олегівна, учениця ДПТНЗ "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище", III місце - учениця Вишого професійного училища" - Безпрозвана Юлія Андріївна.

У святковій атмосфері було нагороджено переможців та учасників конкурсу дипломами й цінними

(Продовження на с. 3)



На фото: Мельничук І., Цимбалюк Д.М., Коваль О., Черніш Т.М.

ЗА КРОК ДО ПЕРЕМОГИ

Протягом 2012-2013 навчального року на теренах України проходила II Всеукраїнська олімпіада з інформаційних технологій для учнів 10-11 класів, започаткована наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України № 976 від 15.08.2011 р.. На мою думку, ніхто не зможе розказати про неї краще, ніж я, безпосередній її учасник.

Весь процес олімпіади поділявся на чотири етапи і



На фото: Опольський Я.

далі я розповім детальніше про кожен із них.

У першому етапі змагання проводилися між учнями навчальних закладів. У I етапі Всеукраїнської учнівської олімпіади з інформаційних технологій взяли участь 4570 учнів, у тому числі 1580 учнів із сільських шкіл і 203 учні із спеціалізованих навчальних закладів. Наш навчальний заклад представляли з учасниками: Залізняк Анастасія і Луценко Максим, як переможці училищної олімпіади з інформаційних технологій і я, Опольський Ярослав, як переможець конкурсу фахової майстерності за професією "Оператор комп'ютерного

(Продовження на с. 3)

СВЯТО ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ



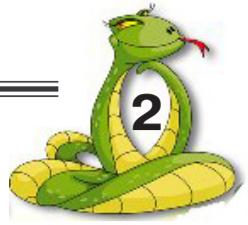
На фото: Біжко В.С., Баланюк Н., Чернюк М., Рипаченко Р., Ляшун С., Петрова І., Хавлюк О., Молова Н.А.

Гордість, задоволеність, впевненість у собі, своїх силах та можливостях - ось, напевне, ті почуття, що відчуває кожна людина, отримавши очікуваний результат своєї праці. Саме такими почуттями був сповнений колектив учнів, майстрів та викладачів професії "Кухар. Кондитер" під час проведення традиційних конкурсів професійної майстерності серед учнів, що відбулися відповідно 16 та 18 квітня.

У змаганнях на кращого учня-кондитера взяли участь учні групи №25 Рипаченко Руслана та Баланюк Наталія, учні з курсу групи №41 Петрова Інна, Хавлюк Оксана, групи №1 Ляшун Світлана та Чернюк Майя. Ці учні є одними з кращих у своїх групах як з теоретичного, так і з виробничого навчання.

На конкурсах були присутні заступник директора з навчально-виробничої роботи Тютюнник М.М., методист Коломійчук Л.О., старший майстер Маліхатко О.Ф., голова методичної комісії Колісник К.В., майстри виробничого навчання та викладачі.

(Продовження на с. 4)



Сучасні заклади освіти

Міжнародна виставка

**Золота медаль IV
Міжнародної виставки "Су-
часні заклади освіти -
2013"**

**ДПТНЗ "ВМВПУ" - "Лідер
професійно-технічної ос-
віти України"**

З 28 лютого по 2 березня 2013 р. у Виставковому центрі "КиївЕкспоПлаза" відбулася IV Міжнародна виставка "Сучасні заклади освіти - 2013".

Організаторами виставки були: Міністерство освіти і науки України, Національна академія педагогічних наук України, компанія "Виставковий Світ".

За результатами участі у виставці ДПТНЗ "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище" було нагороджено золотою медаллю у номінації: "Лідер професійно-технічної освіти України".

Уперше в межах виставки був проведений рейтинговий виставковий конкурс серед професійно-технічних навчальних закладів. На участь у рейтинговому виставковому конкурсі подали відповідні форми 45 професійно-технічних закладів освіти. Нашому навчальному закладу було вручено нагороду Гран-при "Лідер професійно-технічної освіти України".

У церемонії урочистого відкриття виставки взяв участь і оглянув експозицію заступник Міністра освіти і науки України Олексій Дніпров, який вітаючи учасників, організаторів та гостей виставки на головисив, зокрема, що у виставці вперше беруть участь 960 закладів освіти, наукових установ, методичних центрів, регіональних і муніципальних органів управління освітою, видавництв, фондів, підприємств, бізнес-структур, а також учасники з Чехії, Естонії, Польщі, Словаччини, Росії, Франції, Австрії, Італії, США. "Я переглянув виставку і переконаний, що, дійсно, вона справедливо має статус міжнародної. Це надзвичайно потужний захід для популяризації нашої освіти, що презентує її динамічний розвиток і досягнення. Дякую Вам за Вашу самовіддану працю! Пишаймо свою освітою!".

Заступник Міністра висловив переконання, що плідна робота під час виставки, обмін досвідом та думками стануть надзвичайно корисними у подальшій розбудові національної освіти.

З початком роботи виставки учасників та гостей привітав Президент Національної академії педагогічних наук України Василь Кремень. Він зазначив, що участь у заходах виставки - це можливість модернізувати освітню діяльність: "Потрібно, щоб здобутки провідних навчальних закладів стали відомими і були передніяті всію освітнякою громадськістю України, щоб наша освіта

готувала людину до життя і діяльності у ХХІ столітті. Сьогоднішня виставка - це ще одна можливість для майбутніх абитуруєнтів оцінити свої перспективи, навчальні заклади і обрати свій життєвий шлях". Навчальні заклади та представництва з Чехії, Естонії, Польщі, Словаччини, Росії, Франції, Австрії, Італії, США познайомили потенційних абитуруєнтів та їх батьків, педагогів, директорів шкіл України з умовами прийому до навчальних закладів, програмами обміну, післядипломною освітою за кордоном та поділилися досвідом співробітництва з українськими колегами.

Педагоги, науковці, батьки, керівники закладів освіти відвідали експозиції виробників освітнього обладнання та інформаційних систем, на яких презентувалися сучасні електронні засоби навчання, мультимедійні навчальні програми, навчальна картографічна продукція, лінгафонні кабінети, мультимедійне аудіовізуальне обладнання, підручники та методичні посібники, обладнання для шкільних кабінетів тощо.

На 167 науково-практичних конференціях, семінарах, "круглих" столах",

протягом трьох днів роботи виставку відвідало понад 20 тисяч осіб. Вона була цікавою і змістовою як для широкої громадськості, фахівців, науковців, роботодавців, так і для випускників шкіл і студентів, які мали можливість обрати навчальний заклад для подальшого навчання.

Міжнародна виставка "Сучасні заклади освіти - 2013" за своїм фаховим і науковим рівнем, поставленими на розгляд проблемами пріоритетного розвитку галузі освіти відповідно до Національної програми економічних реформ Президента України на 2010-2014 роки "Зможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава", чисельністю учасників визнана громадськістю та педагогічними колективами найбільш фаховою, рейтинговою та широкомасштабною освітнякою виставкою в Україні.

IV Міжнародна виставка "Сучасні заклади освіти - 2013" - це поштовх до народження нових ідей з питань розвитку міжкультурного освітнього діалогу.

Ми вітаємо весь педагогічний колектив, адже наш спільній творчий вклад знову приніс "золоту" перемогу і черговий раз підтверджує та закріпив високий статус нашого училища. Тож, бажаємо всім творчих успіхів та перемог у майбутньому!

**Вижга М.В.,
Мельничук Л.В.,
викладачі**



Учнівські конкурси

У нашому навчальному закладі є досить багато талановитих дітей. Дітей, які уміють красиво та уміло передавати усі свої почуття, виражати свої думки на папері, пишучи при цьому вірші, прозові твори та багато чого цікавого. Для таких дітей проводяться конкурси, на яких вони можуть показати свій талант, показати свої уміння.

У групі № 19 є досить багато талановитих дітей, талановитих в усіх напрямках. Учнями цієї групи було зайнтінтересовано не одне призове місце у різних творчих конкурсах та міжпредметних олімпіадах. Як приклад, я хочу зупинитись на перемозі у конкурсі найкращого твору учениці Свинарчук Олени, яка посіла перше місце у конкурсі написання твору "Я українець. До глибин родової", . У цьому творі Олена описувала увесь свій український рід, їхні традиції та звичаї, які панували у той час та яких дотримуються ще й досі. У своїх рядках Олена передавала усю свою любов до своєї Батьківщини, до України.

Для кожної талановитої дитини участь у подібних конкурсах стає дуже важливим кроком у житті, адже, кожна така дитина мріє стати поетом чи поетесою, яку будуть шанувати, пам'ятати через багато років, а такі конкурси надають юним поетам упевненості. Тому побльше варто проводити таких конкурсів, і не для того, щоб визнати найкращого, а для того, щоб юні поети мали змогу демонструвати свої твори, вірші частіше.

Україно

Свіжим хлібом все повітр'я запахтило.
Тихий подих нічної зорі,
І рушни вишитий сину
На тяжкі життєві шляхи.

Все це є на моїй Україні, все це у краї моїм.
Дорога і люба Україно, я прошу тебе тільки живи.
Застелю рушником всі стежини,
Від краю до краю землі.
І словоєв не стихне нині.
Буде співати аж до зорі.
Для тебе моя Україно.
Живе народі цвіте калини цвіт.
Дорога і люба Україно.
Я прошу тебе тільки живи!

Хотілось би мені кудись піти

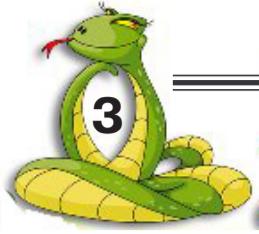
Хотілось би себе кудись подіти.
Щоб утікти від глухої темноти,
Яка грее душі мої надії.
Піти, забудь себе, втікти.
Тікати, бігти й не обертатись.
Та ти зовеш. Зовеш мене... Вернись!
Та я не хочу так до тебе повернутись.
Я хочу йти. Та не позволиш ти.
Ти не позволиш бігти й тікати.
Ти будиш силою мене тримати.
Ти будиш мучить, мучить і любить.
Ти будиш заставлять мене страждати.
А я... а я віддам тобі усі думки.
Віддам надії і подерти мої мрії.
В очах затихне біль мій, плач.
В душі засну тепер уже Навіки....

**Свинарчук Олена,
учениця групи № 19**



**Свінарчук Олена
учениця групи № 19**





ЗА КРОК ДО ПЕРЕМОГИ

(Продовження, початок на сторінці №1)
набору".

Другим етапом стала міська олімпіада, в якій взяли участь 853 учні, в тому числі 349 учнів із сільських шкіл, 58 - зі спеціалізованих навчальних закладів. Конкурсантами були наймайстерніші і найбільш обізнані представники різних вінницьких навчальних закладів. Шляхом жеребкування учасники розподілялися по різним навчальним закладам, де і розв'язували конкурсні завдання. Завдання II етапу були розділені на два тури: теоретичний (тексти) та практичний (безпосередньо виконання 4 завдань засобами програм Microsoft Word, Microsoft Excel, Microsoft Access та Microsoft Power Point). У завданнях II етапу не було нічого надважкого, і тому всі 3 представника ДПТНЗ "ВМВПУ" посіли призові місця, а саме - Залізняк Анастасія і Луценко Максим - 3 місце і я - 1 місце.

Наступним кроком був III етап Всеукраїнської олімпіади з інформаційних технологій, у якому зустрілися представники Вінницької області, що зайнамли призові місця у своєму населеному пункті. У цьому етапі взяли участь 137 учнів, з них 37 учнів зі спеціалізованих навчальних закладів. За щасливим збігом обставин даний етап проводився на базі нашого навчального закладу. Завдання цього етапу об'єднувалися в 1 тур (завдання в Microsoft Excel, Microsoft Access та Microsoft Power Point) і були набагато важчі, ніж на міському рівні. Крім глибокого знання програм пакету Microsoft Office учасникам доводилося застосовувати нестандартне мислення для пошуку правильних рішень. Можливо, саме рідні стіни попри всю складність завдань допомогли двом з трьох учасників вибороти перемогу: Залізняк Анастасія - 2 місце і Опольський Ярослав - 1 місце. Абсолютними переможцями стали я (як представник 10 класу) та учень загальноосвітньої школи І-ІІІ ст. №33 Драгомирк Денис (як представник 11 класу). Нашим керівником була обрана Коломійчук Лариса Олександровна. Саме нам випала честь представити Вінницьку область на IV етапі.

Порівняно з міським та обласним етапами, IV етап Всеукраїнської олімпіади пройшов набагато яскравіше і цікавіше, тому про нього, справді, є що розказати.

По-перше, фінал проходив в місті Дніпропетровськ, що знаходиться на відстані 566 кілометрів і близько 12 годин руху поїздом від Вінниці. До фінального етапу олімпіади, участь в якій заг-

лом взяли майже 80 тис. школярів, пройшли лише 87 учасників. Одразу, прибувши в Дніпропетровськ 31 березня, нас зустріли водії і доставили до школи-інтернату №4 на околиці міста. Саме там нам довелося проживати протягом 5 днів. По поселенню та обіді учасників та керівників відвезли до головного офісу фірми "Кіївстар". Там відбулося урочисте відкриття олімпіади з представленням та висловлюваннями організаторів конкурсу та членів журі. Після цього відбулася невелика екскурсія по будівлі ПрАТ "Кіївстар". Наступним етапом стала екскурсія по місту Дніпропетровську, наповнена цікавими фактами про місто. Для прикладу, саме у Дніпропетровську я дізнався і побачив:

- Мальовничу набережну уздовж правого берега Дніпра - найдовшу набережну в Європі, що має довжину більше 23 км;

- Найдовший житловий будинок (від одного до іншого кінця будинку - 830 м);

- Найдовшу лавку в Україні, довжиною 50 м. Вона має безкоштовний Wi-Fi і прикрашена цікавими скульптурами, а також більш інших цікавих пам'яток.

1 квітня після сіданку відбувається переїзд до Дніпропетровського ліцею інформаційних технологій при ДНУ ім. О.Гончара, де учасники повинні були виконувати конкурсні завдання. Тут і відбувається першій із двох турів IV етапу. Авторами комплексного завдання I туру (завдання, пов'язані за тематикою) були викладачі з міста Дніпропетровськ. Порівняно з вправами, що зустрічалися на моєму шляху до цього, завдання були надзвичайно об'ємні і важкі. Після 4 годин виконання завдань, здачі робіт та обіду учасників та їх керівників чекала поїздка до головного офісу КБ "Приватбанк", де була проведена цікава екскурсія, що включала в себе розіграш подарунків.

Наступного дня, 2 квітня проходив 2 тур IV етапу Всеукраїнської олімпіади з ІТ. Цього разу автором завдань був відомий діяч в світі українських комп'ютерних технологій Завадський І.О. Його завдання надзвичайно сильно відрізнялися від завдань I туру. Це проявлялося в наступному: на відміну від попереднього туру, завдання були в декілька разів менші за об'ємом, але для їх виконання було мало ідеального знання програм пакету Microsoft Office, у кожному завданні була присутня "родзинка", що давалася під силу лише тим учасникам, що вміють нестандартно думати і знаходити різні шляхи роз-

в'язання поставленої задачі. Після здачі робіт учасників та їх керівників чекала цікава вистава у театрі "Віримо".

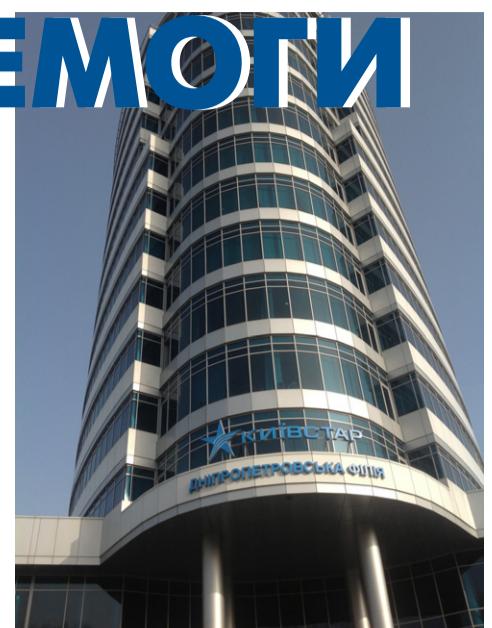
Середа - 3 квітня - час для підведення підсумків олімпіади. Хоча про це трохи пізніше... По підведенню підсумків та апеляції конкурсантів чекали екскурсії до музею космонавтики, історичного музею та планетарію. Наступного дня відбулося урочисте закриття олімпіади в школі-інтернаті №4 та від'їзд конкурсантів.

А тепер повернемось до результатів. На жаль, цього разу удача не посмінулася мені, і до призового третього місця мені не вистачило всього 1 балу... Проте це тільки дало поштовх для покращення своїх знань і досягнення нових цілей. Можливо, у наступному році мені вдасться досягнути більш високих успіхів і увійти в число переможців вже III Всеукраїнської олімпіади з інформаційних технологій, що проходить в місті Тернопіль.

Підводячи підсумки, хочу сказати, що мені надзвичайно сподобалася моя поїздка у Дніпропетровськ. Скоріше за все це пов'язано із завзятістю організаторів, що всіма силами намагалися розважити учасників та керівників у проміжках між турами. Інколи цього навіть було занадто і здавалося, що нас тримають в ув'язненні, даючи вільний час лише ввечері після вечери. Проте я безперечно радий, що побував у Дніпропетровську і дізнався трохи більше про частину нашої рідної Батьківщини.

Наступним кроком для мене буде конкурс з інформаційних технологій у місті Тернопіль, що проходить у травні. Там я буду намагатись зробити все можливе і неможливе, щоб здобути солодку перемогу...

**Опольський Ярослав,
учень групи №6**



НАШІ ДОСЯГНЕННЯ



(Продовження, початок на сторінці №1)

подарунками.

Учасники конкурсу висловили щиру подяку адміністрації ДПТНЗ та колективу "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище", які створили належні умови для проведення заходу.

Наступним етапом реалізації своїх можливостей став для Олени етап, який проходив 19 березня 2013 року по 22 березня 2013 року у Міжрегіональному вищому професійному училищі зв'язку м. Києва.

У III етапі конкурсу брали участь 23 переможці II етапу областей України, Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та м. Києва.

У перший запланований день відбувається заїзд та реєстрація учасників конкурсу та осіб, що їх супроводжували, жеребкування учасників, вечір знайомств: презентація на тему "Я і мій навчальний заклад".

20 березня відбулося офіційне урочисте відкриття Всеукраїнського конкурсу фахової майстерності серед учнів професійно-технічних навчальних закладів з професії "Секретар керівника (організації, підприємства, установи)".

Цього ж дня розпочався власне конкурс, який було поділено на виконання завдань теоретичного та практичного турів (20 березня), моделювання ділової ситуації, складання резюме (21 березня). Теоретичний тур передбачав виконання тестових завдань на персональному комп'ютері; практичний тур - друкування слітім десятипальцевим методом друку, роботу у програмі Word, оформлення документів, ділову ситуацію на тему "Робочий день секретаря".

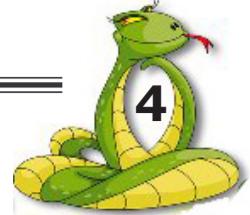
Коваль Олена на високому рівні справи-

лася із поставленими завданнями і отримала 191,5 бали, завдяки яким виборола 5 місце. За п'яте місце нагороджена цінним подарунком та дипломом III ступеня.

У рамках організованого III етапу Всеукраїнського конкурсу фахової майстерності з професії "Секретар керівника (організації, підприємства, установи)" учасники конкурсу та їх супроводжуючі мали змогу не лише працювати над виконанням запрограмованих завдань, для них на високому рівні було організовано розважальну програму. Конкурсанти побували в театрі опери й балету, де насолодилися переглядом опери Чайковського "Іоланда", переглянули фільм "Той, хто пройшов крізь вогонь" та зустрілись із головним героєм фільму, виступи художніх колективів навчальних закладів професійно-технічної освіти, стали учасниками оглядин екскурсії Києвом.

Вітаємо Олену з перемогою, бажаємо творчих успіхів, нових вершин і досягнень!
Це тонка робота - діловодство, Бути підприємству візитко - зовсім непросто!
Побажати хочеться тобі секретарю, Ангела терпіння, Нехай завжди хорошим буде Твій настрій!
А посмішка і сяйво твоїх очей Радують людей, що оточують тебе!

Черниш Т.М., викладач спеціальних дисциплін



Свято професійної майстерності

(Продовження, початок на сторінці №1)

Сучасні технології кулінарного та кондитерського мистецтва настільки швидко вдосконалюються та змінюються, що володіння лише базовими знаннями та уміннями є зовсім недостатнім, хоча і необхідним.

Хоча конкурсне завдання для всіх учасників було однакове - виготовлення напіввідкритих пирогів із дріжджового тіста - але кожен учасник проявив відповідальність та старанність, здивувавши своїми кондитерськими виробами, кожен з яких був дійсно вартий найвищої похвалі, відзначався оригінальністю технології та оформлення.

Результати конкурсу такі: перемогла у конкурсі робота учениці групи №41 Хавлюк Оксани "Хліб усьому голова" (майстер виробничого навчання Молодова Н.А.), друге місце та відзнаку у номінації "винахідливість" отримала робота Чернюк Майї "Крокодил", група №1, третє місце та номінацію "сучасність" здобула учениця гр. №25 Рипаченко Руслана з виробом "Чудо-плетіння", четверте - Баланюк Наталя, гр. №25 за виріб "Серце кохання", номінація "оригінальність", п'яте та номінацію "втілення традицій" - Ляшун Світлана, гр. №1, виріб "Великоднє дерево" Петрової Інні отримав шосте місце та номінацію "відповідність темі".

Не менш цікавим та продуктивним виявився конкурс із професії "Кухар" серед учнів 1, 2 та 3 курсу. Сьогодні кухарська майстерність дуже високо цінується у суспільстві, тому стати кращим у цій справі - справжнє досягнення.

Конкурсне завдання для першого курсу - приготування страви із запеченої риби. Із учнів 1 курсу участь в конкурсі взяли Заричанський Микола, група №11 (учні з вадами слуху), Миськова Альона, група №32 та Сроднюк Олександра, група №8. Перше місце серед 1 курсу виборов Заричанський Микола (майстер виробничого навчання Олійник Л.М.), робо-



ти учениця Миськової А. та Сроднюк О. відзначено у номінаціях "оригінальність" та "винахідливість".

Учні 1 курсу на базі 11 класу, 2 та 3 курсу отримали завдання приготувати та подати страву "М'ясо піканте", підібрати гарнір та соус. Групу №25 представляла учениця Рипаченко Руслана, групу №24 - Кривий Богдан, групу №47 - Поляруш Наталія та Войцехівський Олександр, групу №41 - Мельник Тетяна, групу №1 - Овчарук Юрій. Учасники конкурсу показали справжню майстерність як у технології приготування страв, так і в їх оформленні.

Серед виробів цих учнів перемогла робота учениці гр. №47 Поляруш Наталії "Воскресіння природи" (майстер Молодова Н.А.). Друге місце отримав Овчарук Юрій (майстер Прядун В.С.), третє - Рипаченко Руслана (майстер Прядун В.С.). У номінаціях "оригінальність" відзначено роботу Мельника Тетяни, "сучасність" - виріб Войцехівського Олександра, "винахідливість" - страву Кривого Богдана.

Фантазія і творчість, уміння і бажання працювати та удосконалюватися - ось той благодатний ґрунт, який дає такі чудові результати.

Рівень фахової майстерності учнів дозволяє зробити висновок, що спільні практики майстрів та учнів приносить очікуваний результат, варта уваги та високої оцінки. Усі присутні на конкурсах отримали естетичне та моральне задоволення, оцінивши та відмітиши роботу кожного учня без винятку.

Хочеться побажати вихованцям подальших успіхів у навчанні, оволодінні професійними знаннями та уміннями, безперервного професійного росту, прагнення до самовдосконалення та успішної реалізації своїх здібностей у самостійному житті.

Іваніщева О.А., викладач спеціальності

УКРАЇНСЬКИЙ ПРОМЕТЕЙ

"Той, у кого в грудях б'ється чесне серце, хто знає, яке велике се діло - народне учителство, хто не хоче зрадити свого народу - той зрозуміє, куди йому треба йти, з ким і за кого стояти"

Борис Грінченко жив і працював у XIX столітті, але його діяльність і творча спадщина як ніколи актуальні сьогодні. Хто ж він за переконаннями, покликанням, професією, чому його ім'я вимовляється багатьма поколіннями людей і вимовляється нині з щирою повагою і глибокою пошаною?

Глибоке співчуття простому люду. Розуміння хибності тогочасних суспільних ідей. Борис Грінченко палко приступив до ідейної боротьби. Навіть допити та ув'язнення не зупинили юнака (навіть "допомога" власного батька, який не спроможний був зрозуміти революційні настрої). А ще й виключення з гімназії, заборона продовжувати навчання, постійний жандармський нагляд, набута у тюрмі хвороба.

Та людину, що має мету, ніщо не злає. Б. Грінченко займався самоосвітою, вивчав мови. Він уже тоді виношував ідеї власної культурно-освітньої програми.

Ці не найважливішими у ній були книжки для народу, для простих селян та дітей. Грінченко мріяв скласти таку популярну бібліотеку, що допомагала б здобути бойдай елементарну освіту. Складавши іспити на народного вчителя він розпочав педагогічну діяльність на селі.

Працюючи вчителем більше десяти років, глибоко вивчаючи історію педагогіки, Грінченко пише низку статей про школу і для школи, надзвичайно потрібних у той час. Тоді ж він разом із дружиною створив підручники для україномовного навчання. Вони й досі не втратили свого значення. Погляди й думки письменника й досі живуть у них.

Борис Грінченко бачив ситуацію зсередини. На власному досвіді він зазнавав

тих утисків і заборон, що насправді протидіяли освітнянській ниві. Для Грінченка вчитель - це не просто чудовий теоретик. Він повинен розуміти психологію учнів, мати ініціативу до усіляких починань. Новаторство, засвоєння усього сучасного - це необхідність для провадження освіти у маси.

Борис Грінченко був поборником усього українського. "Без народної мови нема і не може бути народної просвіти". З русифіка-

ці єю Грінченко боровся з русофікацією протягом усього педагогічного життя. Він домагався, щоб учні й батьки не становилися до української мови як мови неосвічених людей.

Адже рідне слово - це не лише буддена розмова. Глибина покоління, традиції та мудрість цілого народу - ось лише частка якостей мотузього слова. На думку Бориса Грінченка лише з українською, до самої основи, школою можна виховати справжнього патріота. Без шкільного фундаменту і історія, і культура, наука - все це може канути в Лету. Педагог розумів це і докладав усі можливості до провадження

своїх ідей.

У 1893 році Борис Грінченко перебігне до Чернігова і повністю присвячує себе культурно-освітній роботі.

Разом з дружиною Марією Загірькою він успішно реалізує свою освітню, педагогічну програму - видавши власним коштом в умовах найгорсткішої цензури книжки для народу. Однак, незважаючи на цензурні зашморги, в видавництві Грінченка побачили світ понад

50 книжок для народного читання

тиражем

блізько

200

ти

сяч

при

мірників.

Ці видання не лише давали змогу пізнавати світ звичайним українцям, а й показували, що і рідна мова може по-

винна використовуватись не лише як розмовна.

Плідно працював Борис Грінченко на

терені фольклористики й етнографії, брав активну участь у роботі нелегальної "Чернігівської громади", програма якої мала на меті протидіяти самодержавству. На прохання громади письменник напи-

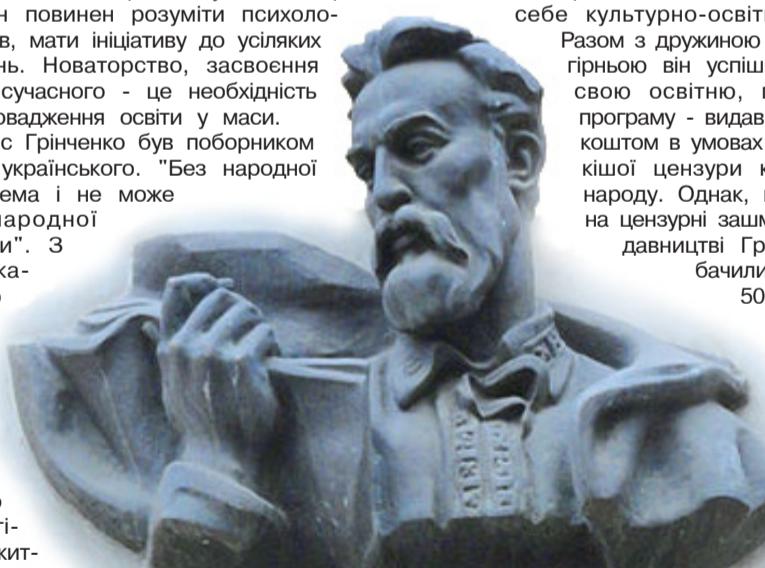
сав брошуру "Нарід у неволі", у якій звертається із закликом до європейської громадськості не підтримувати колонізаторську політику самодержавної Росії щодо України, виголошує доповідь "Нова сім'я". Було, є, і буде", у якій обґрутуєве супільний ідеал - ввести український народ "рівноправним товариством у вселюдське товариство".

Громадянська позиція Грінченка щодо захисту національної культури, пропаганда ідей національного відродження й просвіті, соціальної рівності, його широка, демократично спрямована видавнича діяльність, зміст художніх творів та літературно-критичних статей викликали різкий супротив і переслідування влади і Грінченко змушений був залишити роботу в земстві.

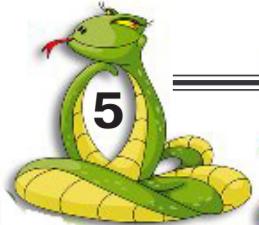
Доба революції не залишається останньою. Борис Грінченко й тут вів активну громадську та літературну діяльність. На жаль, роки напруженої праці далися в значенні. А ще й особисте горе: майже одночасна смерть єдиної доньки, онука й матері Грінченка, загострили набуту у в'язниці хворобу легень - туберкульоз. Не додомого й лікування.

Мабуть, така доля, доля справжнього патріота, який не словом, а ділом торував шляхи до національної свідомості. Але за таку відданість справі Борис Грінченко увійшов в історію України як оборонець її надбань, інтересів, європейської перспективи розвитку. Його справа продовжується. На жаль, все тримається лише на ентузіазмі патріотів. Вони тиражують книжки українською, розповідають молодому поколінню про минуле нашого народу, та бодай просто мають чітку позицію національного самовизначення і творять у своїй галузі. Хіба на це сподівались Шевченко, Грінченко чи будь-хто зі світів українського народу? Поки ще є час, ентузіазм одиць повинен перерости в сотні тисяч.

Пахолюк Тарас, учень групи №6



БОРИС ГРІНЧЕНКО
1863-1910
ВІДЛІТКА ВІДЛОГЕНОГО З 2002 Р.
НА ЗДАЧАННЯ ПІДПОДІБНОСТІ В ГРІНЧЕНКА
З ПАХОЛЮКОМ ТОВАРИСТОВОМ І. ШЕМЕНОЮ



УСІМ НАМ ЗНАЙОМІЙ ТАРАС

Щовесни, коли тануть сніги
І на рясті засяє веселка,
Повні сил і живої снаги
Ми вшановуєм пам'ять Шевченка.
Ти, Тарасе, сьогодні
Нас зібрає докупи.
І зійшлися у цій залі
Шевченка онуки

Кожний із нас має право знати, як скла-
лася прижиттєва й посмертна доля Кобза-
ря, як він працював, з ким дружив, а кого
ненавидів, яким був у побуті та особисто-
му житті, які його погляди, переконання і
смаки-вподобання. Доля переслідувала
видатного митця в житті, скільки лиши мог-
ла, та вона не зуміла зламати золото його
душі.

11 березня 2013 року в рамках відзна-
чення 199 річниці з Дня народження
Т.Г.Шевченка у ДПТНЗ "ВМВПУ" відбулася інтелектуально-розважальна гра "Усім
нам знайомий Т.Г.Шевченко". Захід був організований викладачем української літера-
тури Примчук О.І. Участь у грі взяли учні
6, 8, 14, 16, 17, 19 груп. Інтелектуально-
розважальна гра була побудована за зраз-
ком телевізійного шоу "Перший мільйон".



Примчук О.І., викладач

ДЕРЕВО - ЖИТТЯ



21 квітня 2012 року в Україні відзначається День довкілля

Всесвітній День довкілля був започаткований Генеральною Асамблеєю Організацією Об'єднаних Націй у 1972 році, щоб відзначити Стокгольмську Конференцію з довкілля, яка стала однією з найважливіших в історії екологічного руху.

Початок цього свята в Україні поклала Всеукраїнська акція "Дерево - Життя", яка полягала в залученні населення до благоустрою та озеленення населених пунктів.

З метою розвитку діяльності, започаткованої Всеукраїнською акцією "Дере-

во - Життя", в Україні з 1998 року щорічно у третю суботу квітня, згідно з Указом Президента України від 06.08.1998 № 855/98 відзначається День довкілля.

Цією акцією передбачено проведення комплексу заходів, спрямованих на поліпшення стану довкілля, озеленення, благоустрою населених пунктів, зокрема впорядкування дитячих та спортивних майданчиків, прибудинкових територій, парків, скверів, дитячих спортивних та господарських майданчиків,

благоустрою територій населених пунктів області.

Мета даної акції - проведення заходів із благоустрою та озелененням всіх населених пунктів регіону. А саме: прибирання та приведення в належний санітарний стан прибудинкових територій, парків, скверів, дитячих спортивних та господарських майданчиків,

кладовищ, меморіальних комплексів, вулиць, доріг, зупинок міського транспорту, а також забезпечення очищення від сміття берегів водойм у населених пунктах.

Чистота краю починається з чистоти власної оселі, вулиці, селища та міста. Так, 18.04.2013 р. учні нашого навчального закладу, а саме учні груп №30, 44, 15 разом із майстрами виробничого навчання Ісайкіною М.В., Расуловою Т.М., Атаманенком Б.С., Гонтarem В.В., Драчук Н.В. та класним керівником Бондарчук М.В. взяли активну участь у акції "За чисте довкілля" і вийшли на прибирання території півострову "Бриганти-

на". Завдання було не з легких, але завдяки дружній підтримці один одного, жартам та бажанню жити в чистому місті, загальними зусиллями учнів було зібрано більше 200 мішків сміття.

Варто відмітити роботу групи №44, про учнів був відзнятий відеосюжет, який транслювався на вінницькому телеканалі "ВІТА". Майстер виробничого навчання Драчук Н.В. зазначила, що силами тільки її групи було зібрано 64 мішки сміття. В межах постійно діючої програми щодо збору вторинної сировини учнями цієї групи було відбрано 1120 пластикових пляшок, що дало змогу їм виконати свій річний план.

Згідно з розпорядженням КМУ з питань залучення молоді до озеленення територій, висадки плодо-декоративних дерев, кущів, квітів, учні груп №13, 15 та 19 квітня надали посильну допомогу в посадці лісових культур Чорноліському лісництву ДП "Вінницький лісгосп". Ними було висаджено близько 7000 дерев, за що учні отримали вдячність від керівництва лісництва.

Отож, не залишаймося осторонь проблем довкілля, адже формування екологічної свідомості суспільства залежить від екологічної свідомості кожного з нас!

Біла Л.О., заст.директора з ВР



Протягом десятиліть твори відомого письменника Миколи Васильовича Гоголя посідають чільне місце в репертуарній афіші Вінницького Академічного музично-драматичного театру. ім. М. К. Садовського та великою мірою визнають його творче обличчя.

Прем'єра вистави "Майська ніч" відбулася 18 листопада 2005 р.

Вже роки прихильники театрально-мистецтва любуються непревершеною грою акторів: Богдана Костюка, Володимира Олефіра, Володимира Холкіна, заслужених артистів України: Надії Кривцун, Олени Пархоменко, Володимира Постникова та ін.

4 березня 2013 року учні групи №42 відвідали театр та очима сучасної молоді побачили ті далекі за часом неймовірно пригадні пригоди "Майської нічі".

Музична феерія "Майська ніч" - інсценізація повісті "Майська ніч, або утоплена" великого письменника Миколи Гоголя у постановці режисера, народного артиста України Віталія Селезньова.

Дія відбувається в козачому селі на Україні

Дивовижні, майже казкові події перевітлюються з колоритними гумористичними сценами, а зворушлива лінія ходання вимальовується в романтично-сентиментальному дусі.

Основний образ - травнева ніч, сповнена звуками, барвами і чудесами.

Вражало все! І надзвичайні декорації української ночі, і лірична народна пісня, і майстерна акторська гра, і музичне оформлення вистави і, звичайно, багато гумору...

Оточ, якщо ви хочете провести дозвілля, сміючись - йдіть дивитися "Майську ніч".

Дивіться "Майську ніч" і ви забудете про зиму з її морозами й заметілями; вам буде бачитися ця світла, прозора ніч благословленого півдня, повна чудесних таємниць. І у душі завжди буде весна.

Кравець В. В., викладач української мови та літератури

Сіємо
розумне,
добре, вічне...



3-12 по 25 березня в училищі відбулася декада суспільно-гуманітарних дисциплін.

Проведені в рамках декади заходи сприяли вихованню патріотичних почуттів, розширенню кругозору, вихованню зацікавленості до вивчення творів класичної літератури, естетичних смаків та вподобань. У заходах брали активну участь групи №19, 23, 29, 42, 8, 45, 6.

Заходи декади:

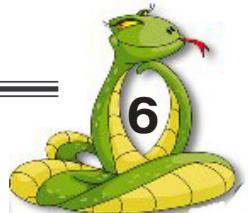
Інтелектуально-розважальна гра "Усім нам знайомий Шевченко" (викладач Примчук О.І.)

Літературно-музична композиція "Тарасе, слово крилате твоє до нас лине..." (викладачі Мазуренко С.П., Яричук Н.В.)

Конкурс на кращу презентацію, присвячену життю і творчості Б. Грінченка. (викладач Вижга М.В.)

Конкурс на кращого виконавця ліричної поезії "Поезія - це свято!"

Кравець В. В., Помаз Н. В., викладачі



Виставка "Енергозберігаючі технології"

14 березня учні групи №45 в рамках роботи над проектом по енергозберігаючих технологіях відвідали виставку "Енергозбереження. Енергозберігаючі технології" в Експоцентрі "Поділля".

З перших кроків виставкою не залишало нас ні на секунду. Адже такі, здавалося б, звичайні речі, як пластикові вікна, фільтри для води, теплові котли чи стабілізатори напруги, за детальних пояснень представників компаній-виробників та дистрибуторів даних товарів представляли перед нами в іншому, часом навіть незвичайному світлі.

Спочатку ми звернули увагу на металопластикові вікна з енергозберігаючими пілвками. Ми із задоволенням власноруч спробували відчути різницю по втраті тепла між звичайними склопакетами та склопакетами з енергозберігаючою плівкою.

Також нас зацікавили новітні фільтри для води, адже очищення води наразі є дуже актуальним. Із захопленням послухали



спеціалістів про принцип роботи новітніх смоло-катіонних установок для фільтрації.

Та все ж найбільше зацікавлення було спрямоване до професійної діяльності (ми навчаємося за професією "Електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ"), тому і найбільше дивились на те, що пов'язане з комп'ютерною технікою та її живленен-

ням. На виставці в широкому асортименті були представлені стабілізатори напруги, джерела безперебійного живлення та інша техніка.

Ну і куди ж без економії світла? На виставці ми ознайомились із різними видами енергозберігаючих ламп, з цікавістю послухали про принцип їх роботи, дізнались, як правильно експлу-



атувати та утилізувати подібні лампи. А також сфотографувались біля найбільшої у Вінниці енергозберігаючої лампочки!

Загалом, нам сподобалась виставка, ми дізнались багато нового про енергозбереження, ця інформація допоможе нам в роботі над проектом з даної тематики.

**Сулима С., Сорока А.,
учні групи №45**

ТАЛАНОВИТА ЛЮДИНА ТАЛАНОВИТА В УСЬОМУ

16.04.2013 р у вінницькому міському палаці мистецтв "Зоря" вже традиційно відбувся гала-концерт художньої самодіяльності серед ДПТНЗ області "Подільські зорі". Тематика конкурсу цього року була присвячена Україні - "Пісенна душа українського народу не згасає в віках".

Із року в рік він проходить у три етапи.

Перший етап проводиться в межах навчального закладу під час огляду художньої самодіяльності навчальних груп. У нашому училищі відбірковий тур "ВМВПУ має талант!" відбувся протягом листопада - грудня 2012 р. і виявив чимало обдарованих учнів, які були залучені до гурткової роботи.

Другий етап полягав у звітному концерті колективів художньої самодіяльності творчості навчального закладу. ВМВПУ звітувало 27 березня 2013 р., виступи творчих колективів училища оцінювали компетентне журі, до складу якого входили методисти ДЦЕВ учнів ПТНЗ, але найдорожчі, найширіші і найоб'єктивніші поціновувачі - це, звичайно, рідний учнівсько - педагогічний колектив та батьки наших вихованців, які із задоволенням відвідують усі концерти, що відбуваються в училищі.

На небосхилі ВМВПУ засяяли нові зірочки, які протягом навчання у підлідній співпраці з керівницями гуртків перетворяться з часом на професійні сузір'я. Жоден захід в училищі не проходить без виступу першокурсника Максимця Андрія, учня групи №36. Пісні у його виконанні зачаровують, тривожать та радують душу, і все це він робить, не маючи музичної освіти.

Дівочий вокальний ансамбль "Душі криниць" під керівництвом Чорної Олени, як завжди, вразив чистотою виконання, емоційно зачаруваним співом та професіоналізмом. Варто відмітити, що свою роботу ансамбль розпочав у лютому 2013 р. і за цей короткий термін зумів стати улюбленим нашого колективу.

Сольним співом радували визнані таланти нашого навчально-закладу Хоменко Наталія (гр.№17) та Ткачук Олена (гр.№19), яка уміло поєднав співочий талант із лідерськими якостями керівника учнівського самоврядування училища.

Не можливо не згадати наших незмінних ведучих Мельничук Ірину та Володимира Котляра. Володимир не тільки вдало веде концерти, пише вірші, має почуття гумору, а й вирізняється небаянкими, акторськими задатками. Щодо Ірини, то вона, без пе-ребільшення, красуня, активістка, спортсменка й переможець численних олімпіад і конкурсів, в тому числі й обласного рівня (посіла II місце в обласному конкурсі фахової майстерності "Секретар керівника").

Особливо тепло зустрічає вокальний ансамбль педагогічного колективу "Джерело" під керівництвом Ольги Янушкевич. У репертуарі ансамблю пісні не лише українських авторів, виконуються твори російською та польською мовами. Мелодійний спів майстрів виробничого навчання та викладачів припав до

дущі не лише керівництву навчального закладу, але й генеральному консулу Республіки Польща під час україно-польських зустрічей. А вірші польською мовою у виконанні Петелька Володимира та Петрової Вікторії залишили незабутній спогад у серці кожного. Звітний концерт розпочався з вокально-хореографічної композиції "Весно красна, приходи", учасники якої були хореографічна група училища, яку, не дивлячись на брак часу та свою зайнятість, підготувала Біла Людмила Олександровна та учасники ансамблю "Джерело".

Перлина у виступу була прем'єра пісні "Карі очі", яка змусила глядачів рухатись в такт мелодії разом із виступаючими. Жіночий склад ансамблю подавав сюрприз учнівсько-педагогічному колективу училища, виконавши пісню "Дівочі мрії" у два голоси без музичного супроводу.

Останній етап фестивалю - заключний гала - концерт. Честь нашого навчального закладу відстоювали не лише учні, але і, як гості концерту, був запрошений ансамбль "Джерело".

Представників ВМВПУ широко підтримували глядачі у залі.

Конкурсні номери наших колективів вирізнялися професіоналізмом, складністю виконання, відповідністю наповнення назив твору.

Директор ДЦЕВ Мазур Л.К. зауважила, що керівництво училища доклало багато зусиль у плані оновлення і пошиття костюмів для учасників ансамблів.

Та, жури мало свою думку, тому її оцінювали за іншими критеріями, тому гран-прі здобули представники іншого навчального закладу. Отже, наш результат: ансамбль "Душі криниць" - II місце, учніця групи №11 Найчук Світлана за виконання вірша "Фантазія" - I місце. А педагогічний ансамбль "Джерело" - нагороджений дипломом гостей фестивалю.

Жохен із нас має таланти. Хтось уже відкрив їх, а хтось ще шукає. Тож, не полишаймо своїх пошукув, тому що для людини з талантом і любов'ю до праці не існує перешкод.

**Біла Л.О.,
заст.директора з ВР**



Яким я бачу свое майбутнє

**Кожен - коваль своєї долі
Аппій**

Кожна людина хоча б раз у своєму житті замислювалася над тим, що на неї чекає. Кажуть, що заглядати у майбутнє означає спокушати долю, але чи так це є? Є відмінність між пустопорожніми мріями та ретельно виплеканими планами, які допоможуть здійснити ці самі мрії. Але чи не марна це справа - будувати плани, не знаючи, здійсняться вони чи ні? Мабуть-таки не марна, тому що жодні блага не можуть вплисти просто з неба, вони обов'язково стають результатом довгої та наполегливої праці, яка, у свою чергу, є результатом міркувань та плідних роздумів.

Сплановане життя - це не утопія. Жити відповідно до своїх планів не означає механічно існувати, як робот, це значить поступово, крок за кроком йти до здійснення своїх бажань.

Звичайно, будь-хто хотів би жити за таким принципом: побажав - здійснилося. Щоправда, існує серйозна небезпека: людина не цінє легкої здобичі і не може повною мірою оцінити те, що отримала без зусиль. Але про таке здійснення бажань не варто навіть говорити, тому що це все одні неможливо. До того ж, потрібно бути обережним зі своїми бажаннями, тому що вони можуть здійснитися.

Тож, кращий варіант - це спочатку чітко окреслити перелік бажаного, а потім намагатися втілювати власними зусиллями, "на ходу" коректуючи його відповідно до вимог реального світу та нових власних потреб, бо людині притаманно постійно змінюватись та перебувати у русі (звісно, наслідком є зміна наших пріоритетів, іноді дуже непередбачувана).

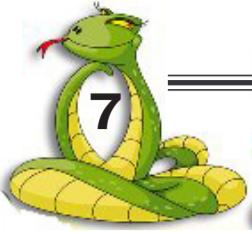
Яким би не було мое майбутнє, я хочу самостійно творити його та відповідати за свої вчинки, бо головним є не те, чого ми досягнемо в житті, а те, як ми це зробимо.

Звичайно, в майбутньому мені хотілося б підін працювати, давати користь людям та своїй країні, і сподіваюся, мені це вдасться, тому що я обрала професію, яка має принести мені задоволення та результат.

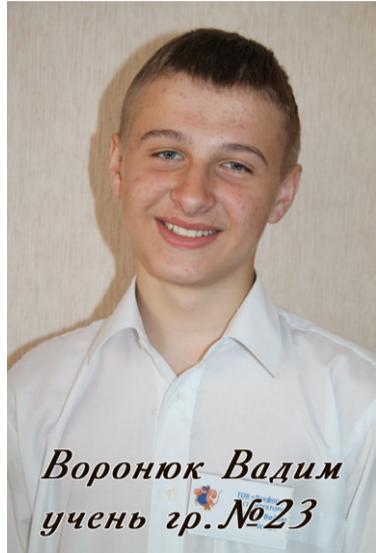
Але навіть не самореалізацію у професії я вважаю за головне у житті. Я гадаю, що людина зробить щасливою іншу людину, вона може вважати своє життя не даремно прожитим роками, а вогнищем, яке зігріло когось. Звичайно, добробут нації важить багато, а доля Землі, її екологічний стан та політичні негаразди нікого не можуть залишити байдужим. Але не менше важить і щастя в родині, взаєморозуміння з найріднішими людьми. І мені здається, що гармонія у окремій сім'ї (а хотілося б, щоб таких сімей було якомога більше) може сприяти тому, що наш світ теж стане гармонічнішим.

Із надією на це я роблю крок у своє майбутнє.

Бабак Наталія, випускниця групи № 48



Український виробник - хто він?



Воронюк Вадим
учень гр. №23

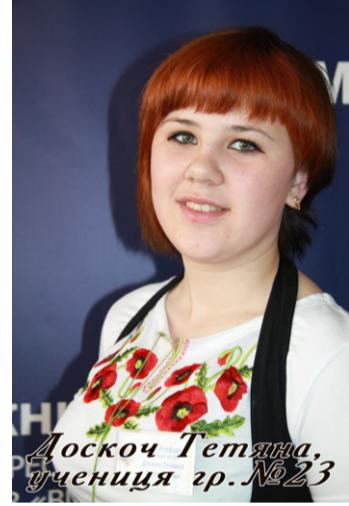
якість, корисність, ціна плюс вдалий маркетинг зробила свою справу.

Зрештою, організатори виставки зробили все на досить хороший рівні, було на що дивитися і було кому. Частіше потрібно проводити подібні виставки як у Вінниці, так і у інших містах, тому що в кінцевому результаті це посприяє розвитку нашої екології.

**Воронюк Вадим, учень
групи №23**

20.02.13 р. ми ходили на виставку продовольчих товарів в ЕКСПОЦЕНТЕР, на якій було багато представлено різноманітної продукції. Найбільше мені сподобався відділ «ЕКО-МОЛПРОДУКТ» - там був представлений досить широкий асортимент якісної продукції. На виставці ми могли дегустувати та цікавитися процесом виготовлення продукції. Також фірмовий стиль дуже відповідав даній продукції. Менше всього мені сподобалася виставка цукерок, які просто стояли в ящиках, там не було ні стилю, ні смаку, ні підходу до них. Відвідавши виставку я отримала багато задоволення та різноманітних вражень.

**Доскоч Тетяна, ученица
групи №23**



Доскоч Тетяна,
ученица гр. №23

20.02.13 р. ми з групою ходили на екскурсію в „Експоцентр“ торгово-промислової палати, на виставку продовольчих товарів, там була представлена велика кількість різної продукції, інгредієнтів. Мені там дуже сподобалось і нашою метою було вибрати найкращу і найгіршу продукцію і її презентувати у Звіті, особисто мені найбільше сподобалася торгова марка «Сонячна фабрика смаку». Наший групі дуже сподобалось і ми надіємося, що пойдемо ще!!! Це дає нам змогу впевнено заявляти, що наша українська продукція найвищої якості що підтверджується відповідними документами

**Буличова Діана,
ученица групи №23**

Під час виробничого навчання я разом із своєю групою ходила на виставку в Експоцентр «Продіндустрія». Я дуже задоволена, що туди пішла, тому що дізналася багато нових торгових фірм, які виготовляють і постачають досить різноманітний асортимент товарів.

**Волинець Світлана,
ученица групи №23**

20.02.13 р. ми з групою ходили на виставку продовольчих товарів в Експоцентр «Продіндустрія». Я дуже задоволена, що туди пішла, тому що дізналася багато нових торгових фірм, які виготовляють і постачають досить різноманітний асортимент товарів.

**Волинець Світлана,
ученица групи №23**



Буличова Діана,
ученица гр. №23

20.02.13 р. ми з групою ходили в Експоцентр на виставку продовольчих товарів. На виставці була представлена велика група товарів, серед них: м'ясо, сир, ковбаси, солодощі і багато різного. Найбільш мені сподобався «Літинський молокозавод», тому що в них було багато реклами, різких візиток. Вони дуже гарно представили свою продукцію. Ми мали змогу покушувати цей продукт, оскільки проводилося дегустація.

Ми з групою хотіли б ще раз відвідати таку виставку, тому що це було дуже цікаво.

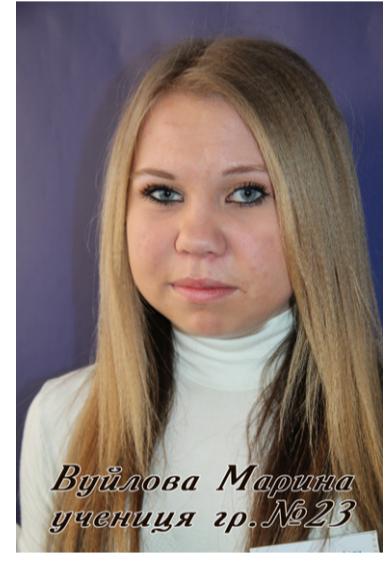
**Лещенко Юлія, ученица
групи №23**



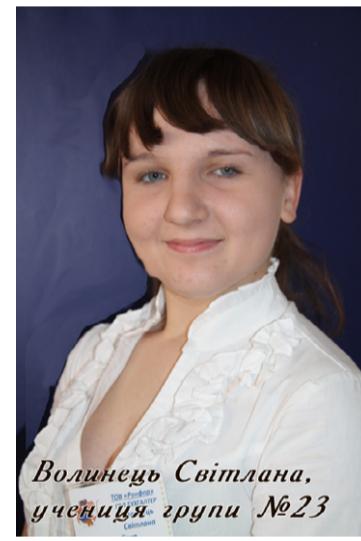
Лещенко Юлія,
ученица гр. №23

продукція була представлена лише на листівках. Я була вражена ярмарком.

**Вуйлова Марина, ученица
групи №23**



Вуйлова Марина
ученица гр. №23



Волинець Світлана,
ученица групи №23

20.02.13 р. ми з групою ходили в Експоцентр на ярмарок продовольчих товарів. Там було дуже весело і нам вдалось побачити багато різноманітного. Найбільш мені сподобалася продукція «Насолода» і «Літинський молокозавод». На мою думку, саме продукція найкраще була представлена на виставці. А найменше мені сподобалася продукція „Нордес“, тому що там

Якщо ти народився без крил, не зважай їм рости

Кожного дня на світ з'являються тисячі нових душ. У кожного своз доля, свій шлях, проте... чи творитимуть вони своє майбутнє власноруч, чи підуть аморфно по течії сірого життя? Одні з них стають багатими та відомими, про них пишуть газети та журнали, інші проживають життя сіро і непомітно, так і не досягнувши нічого і не пізнавши щастя життя. А чи замислювались ви над своїм існуванням? Навіщо ви живете?

Слухаючи засоби масової інформації, ми дізнаємося про зірок спорту, успішних підприємців, талановитих художників та вчених. «Як вони стали відомими?» - спітаєте Ви. Та лант дается від Бога, але щоб розкрити його, потрібна плідна праця. 90% успіху - це зусилля для досягнення мети і лише 10% - унікальні здібності людини. Для того щоб спортсмену виграти Олімпійські Ігри, потрібно роки виснажливих тренувань, роки надзвичайних зусиль та переживань. А лише згодом та-

лант спортсмена розкривається у повній красі. Досить часто можна почути фразу від молодих людей: у мене нема здібності до малювання, я не здатний грати в футбол, у мене ніколи не вийде стати кіноактором, успішним бізнесменом і так далі... звідки беруться ці рамки? Ми самі виносимо собі, не даючи розвитися нашим здібностям, не даючи розкритися нашим крилам.

Американські вчені провели досить цікавий експеримент. В скляну банку було поміщене декілька сотень маленьких коників-стрибунців. Банку закрили кришкою та поставили в темну кімнату. Через три дні банку дістали і відкрили кришку. Жодна комаха не змогла вистрибнути з банки, хоча з фізіологічної точки зору це б ім вдалось з легкістю. Чому ж так сталося? За три дні стрибунці створили неможливе. Ми створюємо собі рамки, вибираємо з яким потім дуже важко. Ми не віримо в те, що здатні на більше, в те, що людські здібності нео-

бмежені.

Багато людей дуже болісно сприймають критику зі сторони інших. "Ти не красива!", - почувши таку фразу майже кожна дівчина знітиться і буде нарікати на долю в тому, що та не подарувала їй чарівну вроду. "Життя несправедливе, чому ось вона така красуня, чому я не така?". Дівчина зневірюється і просто опускає крила своєї краси, не даючи їм жодного шансу розкритися. Не докладаючи жодних зусиль, щоб виглядати краще вона навпаки створює комплекси, позбутися яких з часом стає дуже важким завданням. Опускаючи руки, ми нічого не змінююмо, щоб стати кращими, впевненішим, сильнішими. Лінощі та комплекси керують більшістю з нас. Ми нарікаємо на долю, на те, що вона не дала нам здібності та удачі. А давайте згадаємо Бетховена! Цей найвидатніший музикант світу творив шедеври музики глухим, доля позбавила його слуху, але свій талант він розкрив не зважаючи на

(Коко Шанель)

всі обставини. Оскар Пісто-ріс - легкоатлет, чемпіон олімпійських ігор серед інвалідів. Він народився без ніг, все життя ходить на спеціальних протезах, проте ця вада не тільки не закрила йому дорогу в спорт, а навпаки, завдяки своїй витримці і працелюбності він досягнув вершину у спорті. Рекорд України з бігу на 400 метрів серед здорових атлетів становить 45,3 с.. Особливий рекорд Оскара 44,9 с.

Я думаю, що після більшість з нас замислиться, які ж ми щасливі, що Бог дав нам здоров'я, дієздатні руки та ноги. Друзі, для того, щоб досягти висот у житті, насамперед потрібно позитивно мислити, вірити у себе і у свої сили. Успіх досягається з часом, лише після років тяжкої праці ми реалізуємо свій приховані таланти в улюблений нами справі. Не зважайте рости своїм крилам, повірте в себе, ви унікальні на цій землі!

**Загороднюк Ольга,
ученица гр. 29**

"МОВИ РІЗНІ - ДУША ОДНА"

Рішення щорічно 21 лютого відзначати Міжнародний день рідної мови було прийнято на Генеральній конференції ЮНЕСКО в листопаді 1999 року. Ця дата була обрана в пам'ять про події, що сталися 21 лютого 1952 року в столиці Бангладеш Дакка. Того ж дня по-ліція розстріляла демонстрацію студентів, які вимагали визнати свою рідну мову бенгалі офіційною в східному Пакистані.

Головна мета свята - сприяння мовній і культурній різноманітності та багатомовності.

На думку експертів, близько половини з більш ніж 6000 існуючих у світі мов можуть зникнути до кінця ХХI сторіччя. У середньому в світі кожні два тижні зникає одна мова.

В Україні в Міжнародний день рідної мови проходили просвітницькі заходи, мовознавчі дискусії на захист української мови.

Учні групи № 29 взяли участь у святкуванні Міжнародного дня рідної мови, який проходив у Вінницькій міській бібліотеці ім. Н.Крупської.

Працівники бібліотеки організували літературно-мистецьке свято "Мови різні - душа одна". Студенти дізналися про історію виникнення свята. Із задоволенням слухали поезії про українську мову відомих митців слова, поетів рідного краю та вірші поетів-початківців, які є читачами бібліотеки. Учні загадали українські прислів'я та приказки про українську мову. Організатори свята підготували тематичну виставку книг "У храмі рідного слова".

На завершення зустрічі завідуюча бібліотеки Вергун Ольга Миколаївна закликала всіх присутніх шанувати та оберігати свою рідну українську мову.

Кравець В. В., викладач української мови та літератури



Директор
Галині Петрівні Мариніч

Група № 22 проходила практику на підприємстві ТОВ "Енергобудмонтаж", яке є одним із провідних підприємств міста, які здійснюють різноманітні роботи для населення та організацій, а саме:

1. Проектні роботи електрических підстанцій та розподільчих пристрій спеціальних енергетичних споруд.

2. Зовнішнє та внутрішнє проектування зв'язку, радіо, телебачення, інформаційних мереж, електропостачання, електрообладнання і електроосвітлення.

3. Монтаж конструкцій лінійної арматури та проводів ЛЕП, кабельних ліній, трансформаторних підстанцій напругою до 35 кВ.

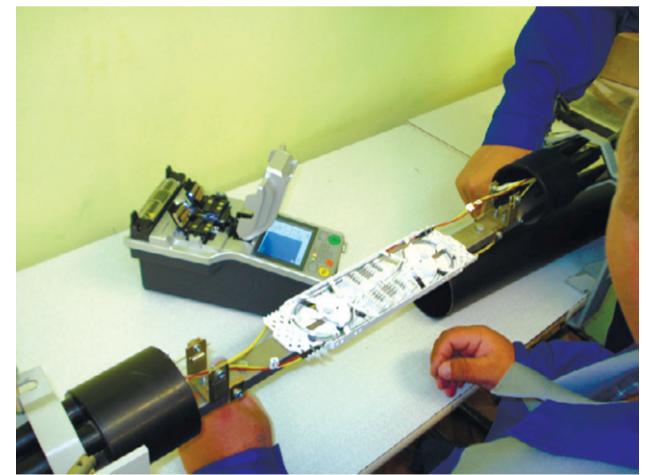
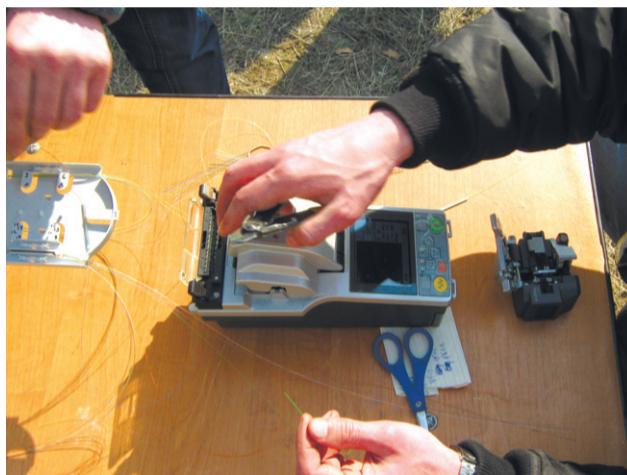
4. Монтаж конструкцій зв'язку, радіо, телебачення, інформаційних мереж.

Досвід - понад усе!

Своїми враженнями поділився староста групи Іваніченко Вячеслав:

-Протягом всього періоду навчання ми проходили виробничу практику на підприємстві ТОВ "Енергобудмонтаж", де виконували завдання керівника практики. Перед нами було поставлене завдання прокладання кабелю від підстанції до будинків, забезпечуючи освітлення у них. Час виробничої практики промайнув непомітно, оскільки у щоденний кропіткій праці ми краще пізнавали один одного, гуртуючи колектив групи. Праця поєднувалась із веселими курйозами, які не ставали на заваді формуванню професійних навичок, що є невід'ємною умовою виробничого навчання.

Хочеться висловити слова подяки керівництву ТОВ "Енергобудмонтаж" Галині Петрівні Мариніч, за надану можливість проходження практики на оплачуваних робочих місцях та людяного відношення до нас, що в наш час велика рідкість, а також бригаді на чолі з Олександром Мариничем за наданий практичний досвід під час виконання поставлених задач.



СПІВПРАЦЯ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ І РОБОТОДАВЦЯ

Співпраця навчального закладу і роботодавця - це перспективний шлях розв'язання багатьох проблем, що виникають у процесі підготовки і працевлаштування молодих робітників, відпрацювання виробничої практики.

Учні, що навчаються за професією "Кухар. Кондитер" проходять практику на провідних підприємствах громадського харчування нашого міста, а саме: - ресторан "Гостинний пан", кафе "Lounge", директором якого є Васильєва Надія Вікторівна, ФОП "Музіванов", директором, якого є Музіванов Генадій Юрійович, ресторан "Прайм", "Шахерезада", "Княжий Град", "Ізом", кондитерський цех ПП Колесник. На цих підприємствах учні знайомляться з регіональним компо-

нентом нашого району, новітнім обладнанням, вивчають секрети приготування фірмових страв. Неодноразово наші учні отримували схвальні відгуки від роботодавців.

ВКП "Інтер-Агро", яке очолює Кушнір Людмила Леонітівна дійсно вболіває за навчальний заклад, допомагає налагоджувати зв'язки з іншими підприємствами регіону. На базі підприємства учні за професією "Кухар. Кондитер" проходять виробничу практику, а також працевлаштовуються.

Наши учні є також бажаними практикантаами на таких підприємствах, як кафе "Хвилинка", кафе "У Михалича", піцерія "Піцо "Iolo".

Я, Прядун Віта Сергіївна, май-

стер виробничого навчання груп №1 і №25. Моїм учням виробничі практика дуже подобається, адже на ній вони можуть повністю розкрити свій творчий потенціал, відчути всі тонкощі майбутньої професії, вдосконалити свої знання, вміння та навички, показати себе, як самостійних, кваліфікованих робітників.

Про моїх дітей я від директорів та представників підприємств отримую лише схвальні відгуки та пропозиції на подальше працевлаштування.

Підводячи підсумки, хочу сказати, що я задоволена досягненнями своїх учнів, адже, проведені мною уроки виробничого навчання в стінах училища не пройшли безслідно.

Прядун В.С., майстер в/н



ВИРОБНИЧА ПРАКТИКА - СТАРТ ПРОФЕСІЙНОГО ЗЛЕТУ

Кожного року учні ДПТНЗ "ВМВПУ" проходять виробничу практику на підприємствах м. Вінниці, Вінницької області, та за її межами. Навчальна практика є складовою частиною освітніх програм, практичної підготовки і працевлаштування учнів після закінчення навчання. Сенс даної практики - це закріплення теоретичних навичок на практиці, де учні можуть детально ознайомитись з азами своєї професії. Головним її призначенням є ознайомлення учнів із специфікою своєї професії, за якою вони навчаються, і в подальшому будуть за даною професією працювати.

Учні групи №18, які навчаються за професією "Оператор телекомунікаційних послуг", проходили виробничу практику у період відповідно до навчальних програм.

По закінченню практики вони отримали відповідні оцінки та схвалні відгуки з підприємств.

Ось яку характеристику дала Іщук Інна Василівна, яка була керівником практики на Вінницькому поштовому зв'язку №12 учениці Копайгородської Людмили:

Учениця навчається за професією "Оператор телекомунікаційних послуг" перший рік. За час проходження практики на ВПЗ № 12 зарекомендувала себе як активний працівник. Має хороші здібності по засвоєнню навчального матеріалу. До практики відноситься відповідально, проявляє інтерес до розширення своїх навиків. Має склонність до обраної професії, вміє логічно мислити, аналізувати свої помилки, робити правильні висновки. До доручень ставиться відповідально.

В подальшому для проходження практики просимо направити Копайгородську Людмилу на наше Відділення поштового зв'язку № 12.

Незважаючи на короткий термін навчання, приемно чути такі відгуки від керівників практики про отримані знання учнями моєї групи.

Петрова Т.М., майстер в/н



СПОЧАТКУ ПРАКТИКА - В МАЙБУТНЬОМУ РОБОТА

Я, Гончарук Анастасія Ігорівна, учениця групи №12, проходжу виробничу навчальну практику з професії "Оператор комп'ютерного набору" (1 категорії) на приватному підприємстві "Тандем СВ".

Приватне підприємство "Тандем СВ" засноване та працює на ринку з 2005 року. Підприємство є юридичною особою згідно із законодавством України та набуває права юридичної особи з моменту його державної реєстрації; має самостійний баланс, власні основні засоби, поточний рахунок в національній валюті.

Підприємство самостійно здійснює свою діяльність на засадах самозабезпечення, самофінансування, несе відповідальність згідно із чинним законодавством за наслідки своєї діяльності й виконання взятих на себе зобов'язань перед бюджетом, в частині своєчасної сплати податків і зборів, і перед установою банку, в частині своєчасного розрахунку за послуги банку та кредит.

ПП "Тандем СВ" здійснює у встановленому порядку оперативний бухгалтерський облік результатів своєї діяльності, веде статистичну звітність, несе повну відповідальність за дотримання податкової й кредитної дисципліни.

Фінансові ресурси підприємства формуються за рахунок коштів, виручки від реалізації продукції. Податки, платежі, відсотки по кредитам, відшкодування витрат здійснюються відповідно до чинного законодавства України. Чистий прибуток поступає в повне розпо-

рядження підприємства.

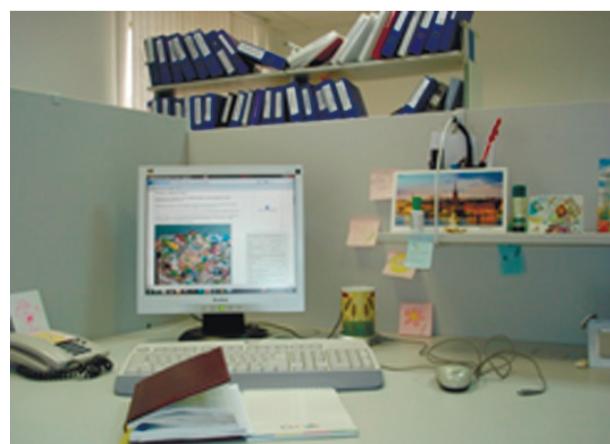
Основними напрямками діяльності підприємства є оптова торгівля такими товарами.

Фірма постійно вдосконалюється, покращує сервіс, розширює асортимент товарів щоб максимально задовільнити потреби споживачів. Кожен мешканець України має можливість знайти все необхідне для будівництва, ремонту та облаштування оселі в одному місці та за доступними цінами.

Мені дуже подобається проходити практику на цьому підприємстві. Ось мое робоче місце.

Тут надзвичайно дружній колектив і мій керівник практики дуже добре до мене ставиться. Я б із задоволенням після закінчення навчання прийшла сюди працювати.

Гончарук Анастасія, група №12



**ТЕРПІННЯ, ВІТРИМКА,
ЛЮБ'ЯЗНІСТЬ І ГОТОВНІСТЬ
ДОПОМОГТИ Й ПОРАДИТИ**



З 14 січня учні групи № 15 проходили виробниче навчання в умовах підприємства за професією "Оператор телекомунікаційних послуг". Виробниче навчання проходило у м. Вінниця, Вінницькій, Одеській та Рівненській областях.

На відділеннях зв'язку учні групи приймали, обробляли, видавали письмову кореспонденцію (поштові картки, листи), бандеролі, посилки. Здійснювали прийом за комунальні платежі, оформляли підписку на періодичні видання (газети, журнали).

При перевірці виробничого навчання на 22 відділенні зв'язку м. Вінниці, де проходили практику учні групи Яковець Ольга та Гончарук Анастасія, відбулася розмова з начальником відділення Суворовою Інною Георгіївною.

Інна Георгіївна повідомила, що від продуктивності, якісної роботи, відповідального і чіткого виконання службових обов'язків, уважного, доброзичливого ставлення до користувачів великою мірою залежить поліпшення фінансового стану підприємства, зміцнення його позицій на ринку послуг, а також зростання доброчибу кожного працівника, у тому числі й наших учнів.

Якісне надання послуг поштового

зв'язку - це продаж якісної поштової продукції. Завтра, якщо користувачі не пereйдуть на наш бік, не залишиться досить потужних маркетингових хитрощів, щоб вберегти частку ринку, а хто домінував, може прогоріти. Для цього потрібно націлюватись на завоювання ринку послуг через постійного користувача (юридичної чи фізичної особи). Необхідно задоволити споживача так, щоб він не тільки користувався нашими послугами, а й рекламиував їх, підвищуючи імідж нашого підприємства.

При проходженні виробного навчання в умовах підприємства та проходження виробничої практики в учнів є готовність допомогти, навчитися, взнати щось нове при прийомі поштових відправлень. Учні завжди слідкують за порядком і чистотою на робочому місці.

Прослідовується, що учні мають ґрунтовні теоретичні знання та отримали професійні навички в учбовому закладі, тому головне для них на практиці - це вдосконалювати свої вміння, отримувати нові знання, що можливо завдяки доброчиливому ставленню усіх працівників відділення до практикантів, бажанню передати молоді свій професійний досвід.

Rasulova T.M., майстер в/н

ПРАКТИКА - СТЕЖИНА В МАЙБУТНЄ

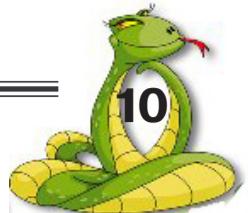


Практика - це відмінна можливість показати свої кращі сторони, і отримати цінний досвід, який буде корисний у майбутньому. В новому 2013 році і наша 19 група мала можливість отримати перший досвід роботи, адже ніколи раніше ми не мали можливості працювати на великих серйозних підприємствах. І наші перші враження були досить позитивними. Майже всі учні були задоволені підприємствами та установами, на яких працювали. Їх дуже гарно прийняли і всі учні гарно ввійшли в робочий колектив та швидко звикли до нового робочого графіку. За розповідями учнів я дійшла висновку, що роботодавці перш за все цінують у своїх практикантах здатність до швидкого навчання та самостійність, а також особисту

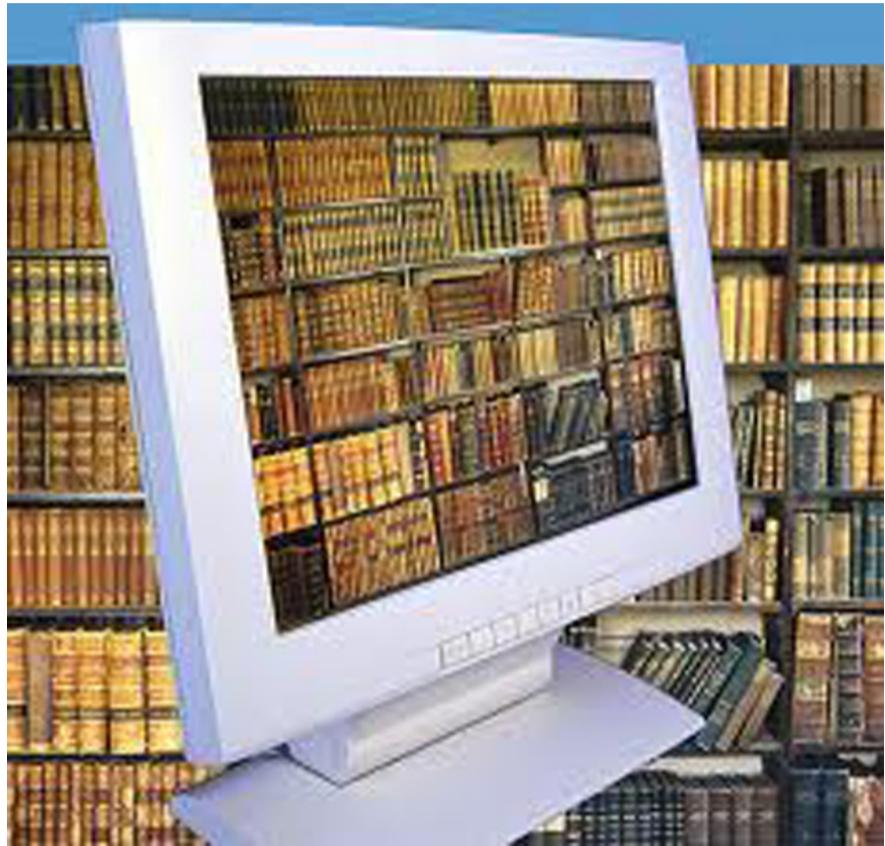
ініціативу і хоробрість. Вони не наважували наших учнів, а намагались допомогти їм, і дати їм змогу показати все, чого вони навчилися. Про всіх учнів нашої групи були приємні відгуки, а деяких навіть запросили працювати по закінченню навчання.

Тому для нас практика виявилась дуже корисною, і дала можливість нам отримати те, що є найбільш цінним для студента - досвід. Цей досвід, навіть якщо він короткий, дозволив нам не тільки перевірити нам свої знання, познайомитися з галуззю майбутньої професії, познайомитися з новими впливовими людьми, а й показати майбутнім роботодавцям, що Ми - активні студенти, які хочуть розвиватися.

**Воронюк Катерина, учениця
групи № 19**



ПОЄДНАННЯ НАУКИ, КУЛЬТУРИ, ЛІТЕРАТУРИ - ЦЕ...



22-24 березня 2013 року
у м.Манастирець Черкаської обл.
відбувся 5-й всеукраїнський турнір з боксу

приурочений до 69-ї річниці визволення

району 90-ї річниці утворення району.

ВІТАЄМО НАШІХ ПЕРМОЖЦІВ:
ІІ МІСЦЕ - Болбачан Євген, учень групи №45.
ІІІ МІСЦЕ - Римарчук Владислав, учень групи №36

Все живе, все змінюється. Це стосується не лише живої природи, а й будь-яких творінь людини. Бібліотеки - не виняток. Вони мають довгу історію. Ще в античні часи чи ненайбільшим осередком знань

художній, так і в науково-популярній літературі. Багатий сучасний фонд задовільняє як потреби учнів і студентів, так і тих, хто читає для власного задоволення. Периодичні видання, аудіо книги, матеріали на електронних носіях. Хто ж відвідуватиме бібліотеку, якщо й взяти від неї нічого?

Та й це ще не все. Самими багатотомними зібраними не обійтися. Літературні вечори, мистецькі виставки - це частина культурного життя. Бібліотека -

була Олександрійська бібліотека. Книжна справа розвивалась завжди, навіть середні віки не забули про силу думки на папері.

Проте розмірений рух, плин бібліотечної справи перервався разом із технічним прогресом ХХ-го століття. Нові часи несуть нові вимоги. Як кисень людині, так і бібліотеци потрібні читачі. А в сучасному вирі інформації змусили людину сидіти за книгою - не така вже проста справа.

Сучасні бібліотеки кардинально модернізовані, їхнє обличчя повністю змінилося. Приміщення просторі, яскраві, теплі, приемні для відвідувачів, сучасний дизайн спровалює велике враження на тих, хто приходить до бібліотеки.

Потрібно й змінювати книжковий фонд. Сучасна бібліотека має задовільняти потреби усіх верств населення як в

це не лише книги, це носій освіченості, знань та мистецьких починань. Так діти і молодь пізнаватимуть своє місто і землю під час культурно-освітніх заходів, лекцій і зустрічей із цікавими людьми. Різноманітні мовні конкурси, зустрічі із письменниками не залишать байдужими й старше покоління. Звичайно, сама лише бібліотека не може існувати відірвано від усього. Зв'язки з книгарнями, музеями, театрами - це запорука розвитку бібліотек. Сьогодні кожен може дістати інформацію з мережі, бібліотека ж повинна надавати ті можливості, які Інтернет не може додати.

До речі, комп'ютеризація - це не кінець паперовим виданням. Раціонально поєднуючи сучасні технології та традиції можна досягнути значного прогресу та успіхів. Комп'ютеризація надає такі можливості про які й не уявляли в минулому. І це не лише простий комп'ютер з підключеним до нього Інтернетом. Це онлайн каталог, реєстрація та облік користувачів. Веб-сайт бібліотеки може стати майданчиком для нових зустрічей, дискусій. Молодь проводить багато часу в мережі, а книги можуть привернути їхнє увагу не пірше за цікавий "блог". Для кожного покоління є свої методи, для кожної особистості свої шляхи.

Отже, сучасна бібліотека - це не лише книги. Це поєднання науки, культури та літератури. Уважа сучасників прикута до інших занять. Тож, нехай бібліотека використає їх на свою користь, а не залишатиметься на межі між застарілістю та нецікавістю!

Але слова та наміри - це, навіть, не половина справи. Прогре-

сивні плани, крокування в ногу з часом... Хіба легко це зробити у звичайнісінській бібліотеці професійно-технічного навчального закладу. Часто бажання не співпадають з можливостями. Ale якщо не самому взявшись за справу, то кому? I наш навчальний заклад не "сидить, склавши руки". Якщо глобальні зміни нам поки що й важко зробити, але починаючи з простого, можна добитись чималого результату.

Так учні нашого навчального закладу, завдяки бібліотеци, можуть користуватись Інтернетом, робити домашнє завдання, навчатись за допомогою електронних комплексів. Звичайно, й паперова книга не забута, як-от науково-технічна література, художні твори, історія, кухарська справа. Сьогодні бібліотека поповнюється сучасною потрібою літературою, яка є допоміжною у вивчені багатьох предметів. Та й за межами бібліотеки вона може бути у пригоді.

Електронні посібники, різні допоміжні матеріали доступні для кожного учня та співробітника училища. I матеріальна сторона - це не все, що ми маємо. Про культуру слова, політ думки та-кож не забивають. Бібліотека має власний гурток "Світогляд", проводить літературні вечори. Звичайно, це лише краплинка в океані. Та ми не опускаємо рук. Самотужки мало що можна зробити, але й в такій ситуації (поки що такі наші реалії) можна не лише існувати, а й розвиватись. Та це сьогодення. Майбутнє ж неможливе без підтримки Держави.

Пахолюк Тарас,
учень гр.№6

Книга в житті людини

У ранньому дитинстві ми вперше знайомимося з книгою. Перші казки, вірші, оповідання нам читають батьки. А потім ми й самі навчаємося розуміти друковане слово.

Книжка... для одних людей - це скарб неоцінений, для інших - річ, як і тисячі речей повсякденного побуту, для третіх - діадина моді, розкіш, додаток до хатнього інтер'єру. Є й такі, для яких книжка нічого не значить.

Книга з'явилася тому, що люди завжди прагнули зберегти і передати для нащадків свою мудрість, знання, красу художнього слова. З історії знаємо, що спочатку писали на глиняних табличках, папірусі, пергаменті. Лише згодом винайшли папір і почали друкувати книги. Сьогодні важко уявити наше життя без книг. Вони допомагають нам здобувати освіту, дізнатися більше про навколошній світ, життя інших людей. Друковане слово нерідко стає порадником у різних життєвих ситуаціях. Сьогодні книга скрізь із нами. I в книг, як і в людей, своє життя, своє минуле і майбутнє. Є книги, які приваблюють до себе читачів будь-якого віку.

Книги - це справжня скарбничка мудрості. Недаремно здавна люди збиралі книги, створювали бібліотеки, щоб зберегти ту інформацію, яка міститься у книгах. Бо й справді, у книгах залишаються жити думки, прагнення, мрії не лише наших сучасників, а й представників минулих поколінь.

Народна мудрість каже, що книга вчить, як на світі жити. I це дійсно так. Вона розкриває нам цікавий світ, допомагає мандрувати через століття і краще розуміти сьогодення.

Захарчук Л.М., майстер в/н

ЧИТАННЯ? СПОРТ

Читання також корисно для здоров'я, як і заняття спортом.

Читаючи хороші книжки, ми, розвиваємося не тільки інтелектуально, але і підвищуємо рівень свого фізичного і психічного розвитку.

Якщо судити по загальноприйнятій думці, то образ чоловіка спортивної статури пов'язаний із низьким інтелектом, а "книжкового хробака" з поганим самопочуттям. Однак нові дані, доводять, що читання також корисно для здоров'я, як і заняття спортом.

У нещодавно проведених дослідженнях йдеться не тільки про психічне, але й про фізичне здоров'я. За словами професора Джона Стейна з Оксфордського університету читання не треба відносити до розряду "пасивного проведення часу".

"У період читання ми тренуємо весь мозок, - констатує вченій. - Занурюючись в книгу, відбувається щось більше, ніж просте стеження за сюжетом. Ми уявляємо, як проживаємо з книжковими героями їхнє життя, проробляючи з собою все, те ж саме, але на уявному рівні".

Це твердження було доказано за допомогою МРТ-сканування. Сканер виявив, що читаючи про звуки, запахи, смаки і природу, у людини в цей момент активізуються ділянки мозку, що відповідають за ці рецеп-

тори.

Іншими словами, людський мозок симулює ті ж відчуття, які відчувають і проживають герої книг, якщо б це все було б реальністю. Чого не можна сказати про перегляд телевізора або комп'ютерних ігор. У 2009 році вчені Університету Сусекса визначили, що шестихвілинне читання знижує на дві третини рівень стресу. Це набагато швидше в порівнянні з прослуховуванням музики або пішої прогулянки.

Гладка Л.І., викладач



ТЕЛЕФОНОГРАМА

Директору ДПТНЗ
"Вінницьке міжрегіональне
вище професійне училище"
п. Дмитрику О.Д.
21009, м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 5

У період з 14 січня по 28 лютого 2013 року в Бюро з підготовки робітничих кадрів Філії "Центр післядипломної освіти" ПАТ "Укртелеком" проходила виробнича практику учениця Вашого навчального закладу Богачук Олександра Сергіївна.

За час проходження виробничої практики Саша виявила глибокі знання з поставленого їй індивідуального завдання.

Зарекомендувала себе дисциплінованою, ввічливою, організованою, трудолюбивою і дуже доброю людиною. Колектив, в якому Олександра проходила практику, і я особисто, в захваті від неї.

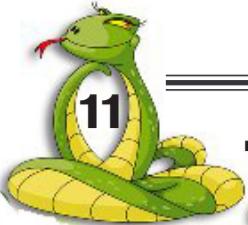
Під час проходження практики практиканта дізналася про роботу комп'ютерної, офісної та обчислювальної техніки, IP - технології та мережі, що є на підприємстві та сама брала участь в організації технологічних процесів.

Бочарук О.С. виконала всі вимоги виробничої практики та отримала позитивні відгуки від керівника практики.

Зважаючи на вищесказане, прошу Вашої ласки та при нагоді відзначити взагалі особисті якості, особливі ставлення до навчання, людяність Олександри.

Маю надію, що в подальшому Ваші учні будуть тільки такими.

**Начальник БПРК
В. Герасемлюк**



11

Люди дуже часто говорять про те, що потрібно творити добро, і тоді світ стане кращим. "За добро добром відплачують" - говорить народна мудрість.

Але з екранів телебачення часто демонструють зовсім протилежне: от зробиш комусь добро, а він тобі злом відплатить. І знайомі з цим згодні: невдачні люди дуже часто трапляються навколо нас. Можливо, злом вони за добро не відплачують, але й подяки від них не дочекається. Але чому все одно потрібно творити добро? Мабуть, тому, що це нагальна потреба людини - посміхнутися комусь, простягти руку допомоги. Допомогти перейти вулицю, зігріти змерзлого, винайти для хворих чудодійні ліки. Або просто сказати добре слово підтримки. Звичайно, коли людина говорить красиві слова та обіцянки - це ще не так багато вартує. Потрібно підкріпляти свої слова реальними вчинками. Я думаю, що твори

ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ЗДОРОВ'Я...

У наш час дуже гостро постає питання про здоров'я підростаючого покоління. Ніхто не помічав, що у розмовах серед підлітків все частіше обговорюються важкі захворювання, чутно зарозумілі медичні терміни, а в кожного п'ятого вже є посвідчення інваліда? А все чому? Тому що дуже часто школярі та студенти заглиблюються в навчання.

Велику кількість часу проводять перед моніторами комп'ютерів і геть забувають, що крім цього "електронного друга", існує ще й спортзал, замість спілкування "В контакті" можна поспілкуватись з реальними друзями на спортивному майданчику. Та й батьки, заклопотані проблемами виживання у наш нелегкий економічний час, не завжди звертають увагу на те, чим займаються їхні діти, як проводять час, який у них стан здоров'я. А час минає!

А скільки студентів, у яких вся стипендія "іде" на пиво, слабоалкогольні напої, "енергетики" і не тільки... Але вони не мають жодного уявлення про "здоров'я". Цими підлітками керує девіз: "Живемо тільки раз". У цьому-то й уся проблема. Ми живемо тільки раз і повинні пам'ятати про своє здоров'я, тому що без нього життя таке коротке.

Зарах я пропоную усім студентам все-таки прислушатись до основних правил здорового способу життя. Перш за все, такий спосіб передбачає раціональний режим праці та відпочинку. Ми маємо врівноважити цих два поняття. Думки про шкідливі звички мають залишити вас раз і назавжди. І звісно раціональне та збалансоване харчування та рухлий спосіб життя. Тепер потрібно розібраться, що собою ці правила представляють.

1. Підінна праця - важливий елемент здорового способу життя. На здоров'я людини впливають як біологічні, так і соціальні фактори, головним з яких є праця.



здоров'я, високої працездатності і продовженню життя. Особам, що страждають хронічними захворюваннями, потрібно дотримуватися дієти.

2. Раціональний режим праці і відпочинку - необхідний елемент здорового способу життя. При правильному і суворому дотримуванні режиму виробляється чіткий і необхідний ритм функціонування організму, тобто тіло само підказує нам коли доцільніше працювати, а коли варто відпочити.

3. Наступною ланкою здорового способу життя є викорінювання шкідливих звичок (куріння, алкоголь, наркотики). Ці порушники здоров'я є причиною багатьох захворювань, різко скорочують тривалість життя, знижують працездатність, згубно позначаються на здоров'ї підростаючого покоління і на здоров'ї майбутніх дітей.

Далі мова піде про найважливіше правило нашого способу життя - раціональне харчування.

Чому приділяють найменше уваги, коли правильне харчування являє собою найважливішу складову нашого життя.

При правильному харчуванні ми отримуємо багато поживних речовин і можемо працювати в повну силу, менше відчувається втома, ранок починається яскраво і радісно. Знайому відчуття? Ні? Це означає, що харчування незбалансоване.

Існує декілька правил раціонального харування, яких слід дотримуватись:

1. Кількість споживаної їжі має бути рівна витраченій енергії за день. Тобто ми маємо споживати рівно стільки їжі, скільки енергії потрібно нашему організму протягом дня. Надлишок їжі веде до надлишкової ваги, що так не бажана серед підлітків. Недостача ж в свою чергу, викликає серйозні захворювання, як анорексія та ін.

2. Харчування має бути різноманітним і забезпечувати потребу в усіх поживних речовинах. Саме це правило забезпечує нам гарний настрій та впевненість у собі на весь день.

Раціональне харчування забезпечує правильний ріст і формування організму, сприяє збереженню

Чорний Костянтин,
учень групи №4

ТВОРЮ ДОБРО СВОЇМИ РУКАМИ

ти добро - це потреба навіть не просто людини, а всякої живої істоти. Скільки буває випадків, коли, наприклад, кіт виходить покинутих цуценят, або навіть вовки вигодовують загублених у лісі людських малюків. Не може жива істота жити без того, щоб не творити добро. Цього ми навчаємо своїх учнів, і не дарма.... .

В стінах нашого училища було розпочато роботу над проектом, одним з аспектів якого є співпраця з дитячим будинком "Гніздечко", що знаходиться у м. Вінниця. Після проєкту про даний проект, свою допомогу радо запропонували учні групи №42. Учням було запропоновано по-працювати у ролі вчителів та допомогти вихованцям дитячого будинку зі шкільним домашнім завданням. Також

бажання допомогти виявили і учні I курсу (група №23) з класним керівником Веретяновою О.О. Ми обрали день і відправились до "Гніздечка".

Спочатку учні боялися, хвілювалися, як воно все пройде, але прийшли до дитячого будинку, страху і слід пропав. Ми швидко знайшли спільну мову з дітьми і вже за декілька хвилин весело щебетали один з однім. Наші учні з легкістю знайшли підхід до діток, і коли прийшов час повернутись, ніхто з нас не хотів йти.

Учням настільки сподобалось, що вони виявили бажання знову відвідати "Гніздечко", коли випаде така нагода.

**Не залишайтесь байдужими до чужої біди!
Колінник Н.О., викладач іноземних мов**

МИ ВСІ ВІДКРИТИ ДЛЯ ДОБРА

Останнім часом часто організовуються різноманітні акції: пожертування одягу, подарунків, комп'ютерів, іграшок, книг, грошей... Приємно знати, скільки добрих, чуйних, небайдужих людей є в нашій державі. Існує безліч різних організацій, фондів, які відвідують дитячі будинки, займаються благодійністю.

Матеріальні потреби завжди були, є і будуть. Люди все частіше й охочіше надають допомогу дитячим будинкам. Та коли тобі 15-17 років і у тебе немає матеріальних статків для потреб дитячого будинку,

зате в тебе є добре серце і велике бажання допомогти цим дітям - тоді ласкаво просимо до проекту "ДІТИ ДЛЯ ДІТЕЙ".

Проект стартував з пізнавально-розважального заходу "Подорож Аліси в Країну блакитних гір". Учні групи № 19 (Кравчук Богдан, Разсурова Маргарита, Ткачук Олена, Тихолаз Анастасія, Свинарчук Олена) поринули разом з вихованцями дитячого будинку "Гніздечко" у захопливу подорож, у якій Зайчик, капітан Кук, кумедне ведмежа Коала та Кенгуру розповіли цікаву інформацію про країну, не називаючи її назви. Дітки уважно слухали і для того, щоб отримати букви-підказки, давали відповіді на запитання, співали англійські пісні, танцювали, відгадували загадки. Коли були зібрані усі букви разом з Алісою вони склали називу країни - АВСТРАЛІЯ.

Наши учні зуміли поділитися знаннями, подарувати гарний настрій та занурити в казковий світ, де на мить усі перетворилися на улюблених тваринок за допомогою спеціальних фарб. А ще подарували власноруч виготовлені англійський алфавіт, магнітики та дитяче лото, що допоможе діткам швидше і легше вивчити назви тварин на англійській мові. Не обійшлося, звичайно, і без солодощів.

Це була наша перша та не остання зустріч. Кожний четвер викладачі іноземних мов разом зі своїми кращими учнями відвідують "Гніздечко", а саме групу №2, і допомагають дітям виконувати домашнє завдання з англійської мови, додатково опрацьовують граматичний матеріал.

В ролі старших товаришів-наставників себе спробували учні гр. №1: Ляшун С., Прокопенко І., Каракай Г., Мельничук М.; гр. №24: Муравська С., Гетьман А., Кучерява М.; гр. №48: Чеботарьова О., Нікітіна О.

Враження наших учнів від співпраці:

Муравська Світлана, гр. №24

Познайомтесь, це Катя, вона навчається в 5 класі. Ми відразу знайшли спільну мову і навіть спілкуємось в соцмережі. Кожен раз з нетерпінням чекаю наступної зустрічі.

Нікітіна Олена, гр. №48

А це Діма. Напевне, найувертіший з усіх учнів. Та в мене теж характер не зі слабких, тому ми успішно долаємо труднощі англійської граматики.

Ляшун Світлана, гр. №1

Найстарший учень Юра. Здається нещодавно сама ще гората книжку з англійської мови за 9 клас. Скажу чесно, щось згадала, а щось і сама вивчила. Та герундій з інфінітивом не такі вже й важкі, особливо коли твій викладач іноземних мов поруч.

**Кирильчук М.Л.,
викладач
іноземних мов:**



КАРДИНАЛ ЛЮБОМИР ГУЗАР

Вашій увазі пропонується частина інтерв'ю, якенадрукувала газета «Факти» з колишнім головою ХГКУ Любомиром Ярославовичем Гузаром

Кардинал Любомир Гузар:

"Тепер люди багато говорять про кінець світу. Але мені здається, що не є зло, аби вони нагадали собі: кінець колись буде. І це не є фантазія, і кожен є відповідальним".

С Любомиром Ярославовичем Гузаром мы встретились в загородной резиденции главы Украинской греко-католической церкви. Хотя кардинал оставил пост предстоятеля УГКЦ уже почти два года назад, он по-прежнему живет в селе Княжичи. Двухэтажное строение расположено в тихом месте недалеко от леса. Атмосфера в доме спокойная, навевающая на мысли о вечном и настраивающая на философский лад. Встречая меня, Блаженнейший Любомир признается, что, хотя он долго жил в городах, сейчас ни за что не променял бы свой нынешний уклад на обитание в крупном мегаполисе с его постоянной суетой. Впрочем, нельзя сказать, что вдали от шумного города Его Высокопреосвященство ведет размеренную и спокойную жизнь.

В течение последних двух лет бывший предстоятель Украинской греко-католической церкви записал несколько аудиокниг. Дело в том, что он практически ничего не видит и свои размышления может лишь начитывать помощнику. Кстати, вскоре станет доступным еще одна книга Гузара - "Общество и закон". Кроме того, Блаженнейший Любомир, несмотря на преклонный возраст (в феврале 2013 -го ему исполнится 80 лет), ведет активную общественную жизнь. Год назад, к 20-й годовщине независимости Украины, была создана инициативная группа "1 декабря", объединившая в своих рядах представителей интеллигенции. Недавно группа обнародовала "Украинскую хартию свободного человека", основные тезисы которой сводятся к тому, что каждый гражданин нашей страны должен быть свободным, активным и мыслящим человеком. Одним из подписавших Хартию стал Любомир Ярославович Гузар.

Интервью с бывшим главой УГКЦ публикуется на украинском языке, поскольку при переводе на русский "ФАКТЫ" рисковали исказить прекрасную самобытность речи Любомира Гузара.

"Кожний з нас одержав дар життя, таланти, покликання. І бути собою - то значить максимально використати ці дари".

Блаженніший, а що для вас означає бути українцем, бути вільною людиною?

- От я живу, і мав я батька, і мав я матір... Я їх не вибирал, але через них я народився. А мене завжди вчили, що треба шанувати тих, через кого ти отримав дар життя. Але це поняття не обмежується тільки батьками. Є щось більше - Батьківщина. Ціле суспільство, в якому я народився. Отже для мене бути українцем - це перш за все бути собою. Є у нас така гарна пісня: "Все на світі можна вибирати, сину. Вибрати не можна тільки Батьківщину...". Буває таке, що люди стидаються своїх батьків або з різних причин залишають їх. Що ми про це думаємо? Це негарно. Так само і з Батьківщиною. Я тут народився і в середовищі таких, як я, почуююся найліпше. Інша справа, як свою принадлежність виявляти. Так само, як я намагаюсь шанувати своїх батьків, служити їм, допомагати, - так само я стараюся і хочу бути добрим членом тої великої родини. Це для мене природно, хоча 46 років жит-

тя я провів поза межами України. Але від того я не переставав бути українцем, не переставав бути собою. А бути собою - це і значить бути вільним.

Кожний з нас одержав дар життя, таланти, покликання. І бути собою - то значить максимально використати ці дари так, аби не примушувати себе до чогось, тобто робити те, що вважаємо справжнім добром. І бути вільним - це не значить мати можливість робити що хочеш. Ми не маємо права робити зло, лихо. Ми можемо помилитися, ми можемо кривдити, ми можемо завдавати болю іншим людям, але ми не маємо на це права. Ми маємо право робити добро. Помилок не уникнути, бо така є природа свободи. Але головне - це можливість максимально використати всі Божі дари, а також допомогти другимлюдям. Це і є свобода.

- А яким є ваш дар?

- Мені досить легко промовляти. Це Бог дав мені таких дар, що я можу промовляти в такий простий спосіб, що людям легко мене зрозуміти. Пам'ятаю, як ще молодим священиком я проповідував на вулицях одного курортного містечка. Там я навчився кільком корисним речам. Насамперед, - говорили виразно, бо інакше люди не зрозуміли б. А ще, коли я проповідував, то проваджу свою думку від початку до кінця. Витримую, так би мовити, одну лінію. Це - дар Божий. І завдячуєчи тим обставинам і тим дарам мені досить легко промовити. Я навіть люблю проповідувати. Але часом думаю про те, що, мабуть, не всі дари використав. Безумовно, я розумію, що немає людини, котра може сказати: "Я осягнув все і не можу бути більш досконалим"... Та, напевно, я міг би зробити ще більше, бо в житті, зізнаюся, змартував багато часу. І мені з цього прикро...

- Свою першу проповідь пам'ятаєте? Не страшно було до людей виходити?

- Це відбулося в Америці. Я був вже висвячений і приїхав до парохії в Нью-Йорку, аби отримати призначення. Так трапилося, що один з місцевих священиків послізнувся і впав на сходах. Його мусили взяти до лікарні. Єпископ потелефонував мені: "Прошу в неділю піти і там служити". Пам'ятаю, моя перша проповідь була про Ісуса Христа, який йшов по воді. Це образ того, що ми не повинні боятися. Нам може здатися, що навколо все вальиться, але ми в Божих руках і немає потреби боятися. Я привів такий образ: Ісус Христос іде по воді, а апостол Петро побачив це і каже: "Господи, я також хочу йти по воді". "Ходи", - відповідає той. Петро вийшов з човна і почав йти, але, побачивши навколо величезні хвилі, настрашився й почавтонути. Тоді Ісус Христос взяв його за руку та спітав: "Ну і чого ж ти засумівався?" Пам'ятаю, що насамкінець я сказав: "Ми йдемо через життя як по розбурханому морю".

- Це майже про нас теперішніх...

- Розбурхання є всюди, воно не є виключно українською проблемою. Але навіть посеред того найбільшого розбурханого моря ми чуємо слова Ісуса Христа про те, що він з нами і не треба тривожитися. Між іншими, непогана в Нью-Йорку промова була (сміється). Я її не один раз повторював.

"Влада, як і гроші, це наркотик. І навіть гірше".

- Кардинале, одна з книг, яку ви записали, має називу "Суспільство і влада". Чи не здається вам, що наше суспільство і наша влада живуть зовсім у різних, так

би мовити паралельних, світів?

- Якщо ви говорите про Україну, то це дуже влучно сказано. То є два інші світи. Провладні люди здебільшого походять з Донеччини. Їх часто специфічно наставляють в різних частинах України, але деякі їхні діяння я, чесно кажучи, не розумію. Сам я на Донеччині не жив, хоч і відвідував її кілька разів. Але те, що я чую від людей, котрі там народилися чи жили, мене помаленьку просвічує. Я на примітивному рівні починаю розуміти, що і до чого. Ті люди з влади діють тими способами і на підставі тих звичаїв, того ладу, що ґрунтуються на дуже суворій дисципліні. Може, це від браку свободи духу? Варто було б зрозуміти, чому так.

Між українцями, котрі живуть у різних частинах держави, є значна різниця щодо підходу до суспільного життя. І тому між ними дуже часто немає справжнього розуміння. У чому ця різниця? Мені важко сказати. Тут треба трохи бути й істориком, і соціологом, і психологом, щоб дати відповідь. Але люди за цим спостерігають і говорять про це. Тож так воно і є.

На Донбасі є великі шахти, металургійна та хімічна індустрія. Отже там іде певне накопичення грошей. У США була подібна ситуація. Америка мала своїх так званих олігархів. Я їх називаю скоробогатими. Воно не є справжнім олігархом, просто збагатилися дуже швидко і діють тільки так, щоб мати грошей ще більше. І то саме було в Америці, і то саме є в нас. Я не відчуваю, скажімо, між людьми Івано-Франківщини, чи Волині, чи навіть Київщини такої, знаєте, що жадоби до грошей. Люди хочуть мати достатньо, щоб могти добре жити. Але ж не так, щоб мати владу і за всяку ціну збагатитися. А це така влада сьогодні.

- Свого часу перший президент Україні Леонід Кравчук сказав, що влада - це наркотик, від якого важко відмовитися. Я читала, що коли ви йшли з поста предстоятеля церкви, то сказали: "Приходить час спокійно передати владу комусь іншому, не зациклюватися на власній особі: немовби я і ніхто інший". А на державній службі часто спостерігаємо таке: лише я - і більше ніхто...

- Влада так само, як і гроші, справжній наркотик. І навіть гірше. Є така давньоримська фраза: "Влада корумпует, а абсолютна влада корумпует абсолютно". Знаєте, є люди, які прагнуть грошей і грають на скачках, чи у карти. Таким людям здається, що вони обов'язково стануть багатими, але найчастіше вони все втрачають. Така ж сама і влада. Ті, хто її отримують, зазвичай вважають, що влада дає їм можливість ніби направляти світ, людей, робити їх кращими. А насправді вони хочуть, аби люди були такими, якими їх хочуть мати владоможці. В цьому і полягає трагедія так званого владолюбства.

- Під час останніх виборів була популярна фраза: "Якщо Верховній Раді не подобається український народ, вона може зібратися і вибрати собі новий". Чи не здається вам, що ми, українці, стали занадто заполітизованими?

- Я не вважаю, що наше суспільство політизоване. Корумповане - так! На жаль, корупція, хабарництво охопили наше суспільство, ми це бачимо в різних способах. І той, хто трошки застановляється, той бачить, що немає виходу. Якщо люди хочуть бути скорумпованими, прагнуть грошей, то ми будемо скорумпованими. А, на жаль, схоже, що дуже багато людей хочуть якомога більше грошей. Чим більше - тим краще. З іншого боку, тому що корупція



так поширенна, вона стала способом життя у нас. Але це не є політика. Я би сказав, що наш народ замало політично вироблений. Замало справжньої політики як служіння, як засобу, щоб людям дати те, що їм потрібне. А у нас політика є засобом для збагачення. У нас немає культури політики, політичної культури, а лише є хабарництво, нагромаджування статків. Ми це дуже добре побачили на виборах. І, мабуть, воно так і буде далі, бо особисто я не бачу справжнього бажання щось змінювати.

Я б сказала таку річ: ми є замало сполітизовані. Якщо би наша влада, всі гілки влади були справді сполітизованими, були політично виробленими і мали культуру, - вони би зовсім інакше виглядали. А ці люди та Верховна Рада не думають про майбутність, хіба що про свою власну. Немає навіть поняття політики - у нас є тільки поняття, як стати ще багатшим. От то є наша філософія. Такої політики нам не треба...

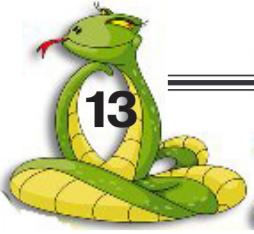
"В кожному суспільстві має бути клас, який задає тон у розумінні цінностей".

- Саме це ви хотіли сказати суспільству, коли приєднувалися до ініціативної групи "1 грудня"? Чи не сприймуть наше суспільство чи влада ваші настанови, як дорослі діти - поради батьків: все правильно, але ми все робитимемо по-своєму?

- Нас, членів ініціативної групи, є кілька десятків, і ми не маємо амбіцій володіти дрігими людьми, наказувати їм, що треба робити і як поводитися. Ми, група "1 грудня", - старші громадяни з певним життєвим досвідом, які не шукають для себе ані влади, ані грошей, ані становища, ані слави. Нам того не потрібно, бо ми бачимо, що то в житті є неважне. Але ми хочемо допомогти іншим людям знайти в житті певні поняття, цінності. Бачите, коли ми тут говоримо про інтелігенцію, треба зрозуміти: що маємо на думці? Бо в кожному народі завжди є хтось, якийсь клас суспільства, який задає тон. Буває, пріміром, монархія чи там шляхта, чи князі, графи.... Може бути інша ситуація, як, скажімо, у Венеції, де тими, хто задає тон, є олігархи. Люди, які не тільки багаті, але вміють бути багатими та вміють цим багатством користуватися на своє і на загальнє добро. Хто сьогодні в Україні має задавати тон?

(По матеріалам газети «Факты»)





Наше захоплення - волейбол



Волейбол - один із найбільш захоплюючих і масових видів спорту, який має всенародне визнання. Як один із видів спортивних ігор, відіграє велику роль у системі фізичного виховання, сприяючи як усебічному фізичному розвитку, так і моральному та естетичному вихованню підростаючого покоління. Його вирізняє багате і різноманітне рухове утримування, високий темп ігрової діяльності, миттєва зміна напрямку і швидкості руху, висока емоційність, оволодіння спрітністю і витривалістю.

Гра у волейбол потребує від фізичних можливостей максимального прояву, вольових зусиль і уміння користуватися надбаними навичками. Мабуть, саме завдяки цьому нам вдалось дійти до фіналу обласних змагань з волейболу, який відбувся 30.03.2013.

Впевнено крокуючи до цієї події, ми залишили позаду докладені чималі зусилля та старання, наполегливу працю, оповіті любов'ю до гри, завдяки чому у нас сформувалася чудова команда дівчат.

Спершу, 15 березня, ми брали участь в зональних змаганнях. У нашій зоні було 8 збірних команд інших училищ, серед яких нам вдалось вибороти перше місце і вийти у фінал. Перемога була здобута серед команд училищ №11 м. Вінниця, Жмеринки та Тульчин.

29 березня шість найкращих команд з міста та області зібралися для фіналь-

ної гри. Цілком зрозуміло, що ніхто не хотів здаватися. У важких та безкомпромісних сутичках наша дівоча збірна виборола друге місце, програвши господарям змагань, команді дівчат училища №19. Варто відмітити, що команда-переможець фіналу - доволі сильна команда. Але ми не злякалися, склавши ім сильну конкуренцію. Гра була захоплюючою.

На початку гри ми були дещо розгубленими і розсіяними, але завдяки нашому тренеру Петельку Володимиру Васильовичу, який підтримував нас, зумів знайти потрібні слова і мобілізувати наші можливості і сили, ми швидко стали однією, зібраною командою.

Наша команда майже розгромила команду училища №19. Проте за іронією долі, перемога дісталась не нам. Прикро було, але ми не розчарувалися. У нас з'явився стимул наступного року довести свою спроможність бути кращими. Ми віримо, що зумімо вибороти 1 місце, не зважаючи на жоден суб'єктив.

Склад нашої збірної: Мельник Тетяна, учениця групи №41, Гладка Катерина, учениця групи №29, Баланюк Наталя, учениця групи №25, Шафранська Марина, учениця групи №24, Прокопчук Ольга, учениця групи №17, Ярова Вікторія, учениця групи №20.

До наступних спортивних успіхів!!!
Гладка Катерина, учениця групи №29

Цікаве відео на Ютубі

Сучасному підлідку Інтернет допомагає у житті та навчанні. Коли ж то знаходить вільну хвилину, він сидить у соціальних мережах, спілкується з однолітками і розважається. Розважаються усі порізному: деякі грають у ігри, а інші дивляться відео на Ютубі. Тому я вирішив розповісти вам про 10 кращих відео популярного порталу.

На десятому місці розмістився Фелікс Баумгартерс, який стрибнув з 39 кілометрової висоти з парашутом. На дев'ятму місці "Виховання для проблемних підлідків" від команди Фейсбук. Восьме місце забрав користувач SpokenReasons. Сьоме Ліндсі Стірлінг з композицією Crystallize. Сюрприз на

Калинчук Максим, учень групи №23

Швидше! Вище! Сильніше!



У період з 26 по 28 лютого в спортивній залі училища проходили змагання з силової гімнастики серед юнаків I курсу на базі 9 класів.

Участь в змаганнях брали такі групи як: №45, №36, №23, №9, №19, №8,

Змагання проходили досить напружено, але і водночас дуже цікаво. Юні спортсмени, які відстоювали честь своєї групи дуже швидко перейняли і освоїли всі тонкощі боротьби цих змагань. Змагалися юні спортсмени з таких видів, як: підтягування на перекладині, згинання - розгинання рук в упорі лежачі, піднімання тулуба в сід (прес) та стрибики на скакалці за 1 хв.

Вже в першому виді змагань, а тобто в підтягуванні на перекладині розпочалась запекла боротьба між групами. Всі учасники змагань показували досить непогані результати.

Але групи №36, №9, №8 виявилися більш підготовленими і стійкими до випробувань змагань, що і принесло їм перемогу. Група №36 зайняла 1 місце, №9 2 місце, №8 3 місце, №45 4 місце.

Особливо хотілося б відзначити таких учнів як: Голубенка Андрія (група №36), який зумів перебороти всі труднощі і виконав віджимання від підлоги 60 разів, так само він і виконав піднімання тулуба

в сід (прес) за 1 хв. Але це ще не весь список юних спортсменів, які не поступалися нічим навіть найсильнішим. Учень групи №45 Яцюк Валерій виконав 132 стрибики на скакалці за 1 хв, а також Іванюк Олександр, учень групи №9, підтягнувшись на перекладині 19 разів.

Продовжили ці змагання наші юні спортсмени I курсу на базі 9 класів, які змагалися також з цього виду спорту. Участь в змаганнях серед дівчат взяли такі групи як: №19, №18, №23, №16, №32, №8. Проходили змагання з 19-23 березня в спортивному залі училища. Юні спортсмени показали досить добрий результат і довели, що нічим не поступаються юнакам.

Також хочу відмітити учнів групи №18, які з великим відривом виборили перше загальнокомандне місце серед дівчат. Друге місце зайніяла група №16, а третє місце розділили між собою групи №23, №8.

Хочеться побажати учасникам змагань вдалих стартів і переможних фінішів на спортивних аренах, а в житті - хай вам щастить в усьому. Доброго вам здоров'я, щастя і радості від перемог та удач

Kit B.B., викладач фізичної культури

ДІВЧАТА ТАКОЖ ВМІЮТЬ ГРАТИ В ФУТБОЛ!



Мог.-Под. р-н, та наша команда "ВінКар".

Перша гра для нашої команди була вдалою, зігравши з командою "ВНАУ", ми отримали перемогу з рахунком 4:0. Інші ігри також можна вважати вдалими:

"ВінКар" 4:2 "Кооперативний інститут"

"ВінКар" 3:2 "Астарта"

"ВінКар" 3:3 "Сугатинка"

Хотілося-б більш детально зупинитися на грі "ВінКар" - "Астарта". Після першого тайму наша команда програвала з рахунком 0:1, але в другому таймі по ходу гри програвали з рахунком 2:1, але здобули вольову перемогу за 2 хвилини до кінця матчу. Таким чином, обігравши основного суперника за 1 місце на останній грі, нашу команду влаштовував нічний рахунок.

У складі команди "ВінКар" грали такі учні ДПТЗ "ВМВПУ":

Гуцал Наталія, учениця групи №48

Гуцал Ірина, учениця групи №8

Копайгородська Людмила, учениця групи №18

Чепурна Крістіна, учениця групи №40

Затхай Альона, учениця групи №11.

Моргун Р.В., викладач фізичної культури

17 лютого в місті Літин відбувся відкритий Чемпіонат області з футзалу серед дівчат 1996-1998 року народження. В ньому взяли участь 9 команд: "Сугатинка" Мог.-Под. р-н, дві команди "Колос" з Козятинського р-ну, "Плеядя" Тульчин, "ДЮСША" Літин, "Астарта" Хмільник, "Колос" Хмільницький р-н, "Мрія" Вінниця, та наша команда "ВінКар" Вінниця, яка представлена учнями нашого училища, та 11 школи.

Команда "ВінКар" посіла 2 місце, де в фіналі програла з рахунком 2:0 команді "Астарта" Хмільник.

Більш вдало наша команда виступила в чемпіонаті області з футзалу серед жіночих команд, де посіли 1 місце. Турнір проходив в місті Вінниця в спортивному комплексі "Колос" 24 березня, де взяли участь 5 команд: "ВНАУ", "Кооперативний інститут", "Астарта" Хмільник, "Сугатинка"

Легенда про писанку

Котилася писанка попід став,
А хто ж тую писанку написав?
То в суботу Юлечка написала,
У святковий кошичок поскладала.
А у нім: запашна біла паска,
Шиночка, три крашанки ще й ковбаска,
А між тим усім зеленіє хрін...
Вже й до церкви всіх заклинає дзвін.
Вишивані стежечки розійшлися -
Це до церкви кошички понесли
А весняне сонечко усміхається,

Діялося це в ті часи, коли Ісус Христос жив на землі. Одного весняного дня двоє дітей, Даниїл і Марта, виїхали до Єрусалима. У плецені корзині вони несли кілька десятків яєць, щоби продати їх на ринку. Природа тішила своїм весняним теплом, і діти радісно прямували до міста, що виднілося за пагорбом. Та раптово небо спохмуріло, сонечко заховалося за хмару.

"Мартусю, ходімо швидше, можливо, зараз і дощ почнеться", - налякано мовив Даниїл. Діти поспішили і побачили величезний натовп людей біля Єрусалима. "Поглянь! - сказала до брата Марта. - Скільки людей виходить з Єрусалима. Ходімо подивимося, куди вони йдуть?". Діти наздогнали декількох людей, які поволі ішли позаду всіх. "Чому так багато людей тут зібралися, куди всі йдуть? - запитав Даниїл суму жінку в темному одязі. Її очі покервоніли від сліз. "Чому ви плачете?" - не вгавала Марта. "Діти, повертайтесь додому. Страшне лихо спіткало нас, - відповіла жінка і залилася сльозами. - нашого Спасителя ведуть на Голгофу, щоби розіп'яти". Діти дуже засмутилися. Невже більше не буде з ними доброго Ісуса, якого



вони радо слухали, який так любив їх і запрошуває приходити до Нього.

"Даниїле, залишмо тут кошик і біжмо за Ісусом. Ми мусимо допомогти Спасителеві". Хлопчик ретельно заховав корзинку в кущі при дорозі, і вони побігли, пробиваючись крізь настопи. Ось нарешті побачили Спасителя. Зранений, скривавлений, він ніс на Своїх раменах важкого Хреста. "Господи, тобі так важко. Ми хочемо допомогти, проте як?" Ісус підняв Свое скривавлене Обличчя і мовив: "Дорогі діти, ви Мені дуже допомогли. Щира любов вашого серденькя зігрівас мене і підтримує. А тепер повертайтесь додому, вас чекають ваші батьки. Настане час, і Я знову прийду, щоб залишитися з вами назавжди". "Ми віримо Тобі, Господи", - сказав Даниїл. "І дуже будемо чекати Твого повернення", - з надією промовила Марта. Діти слухняно повернулися додому. По дорозі Даниїл згадав про свою корзинку: "Марто, ми загубили наш

кошик. Матуся буде гнівиться на нас". "та ні, онде він", - сказала Марта, і витягла з кущі кошичок. І диво! Яйця в кошичку - всі розписані та розмальовані яскравими кольорами. "Поглянь, Даниїле, який дарунок нам залишив Ісус. Це - знак, що він обов'язково повернеться". Діти уже не понесли яєць на продаж, а додому, як пам'ятку і знак воскресіння Христового.

Відтоді перед Великоднем люди пишуть писанки, фарбують крашанки й, освятивши, дарують їх родичам та близьким. Погляньте як вони роблять!

Процес виготовлення писанок

Пригадуйте, як відбувається процес виготовлення писанок:

1. **Підготовка яєць:** Яєця відбирають, обчищають, відварюють у воді з лимоном та сіллю. Потім яєця висулюють на повітря, діставляють з підсушеного та відкладають на підлогу.

2. **Підготовка писанки:** Підготовлені яєця обмивають під водою та сушать на підлогі. Потім яєця обмивають під водою та сушать на підлогі.

3. **Виготовлення писанки:** Виготовлення писанки починається з обробки яєць. Яєця обробляють, відварюють, обчищають, відварюють у воді з лимоном та сіллю. Потім яєця висулюють на повітря, діставляють з підсушеного та відкладають на підлогу.

4. **Оформлення писанки:** Оформлення писанки починається з обробки яєць. Яєця обробляють, відварюють, обчищають, відварюють у воді з лимоном та сіллю. Потім яєця висулюють на повітря, діставляють з підсушеного та відкладають на підлогу.

5. **Заключний етап:** Заключний етап виготовлення писанки починається з обробки яєць. Яєця обробляють, відварюють, обчищають, відварюють у воді з лимоном та сіллю. Потім яєця висулюють на повітря, діставляють з підсушеного та відкладають на підлогу.

Оленка Беркут

Пасха - свято Світлого Христова воскресіння. Саме слово "пасха" прийшло із древньогрецької мови, що у свою чергу запозичило його із древньоєврейського, що означає "проходження", "візволення". Тобто свято Світлого Христова воскресіння означає проходження від смерті до життя і від землі до неба.

На Русі наші пращури відзначали навесні велике свято - Великдень Даждожний. Свято символізувало перемогу Світла над Темрявою. Великдень Даждожний, як і інші весняні свята, асоціюється з магією родючості. Приміром, великорідний коровай, котрий слов'яни називали бабою або куличем (калачом), паскою, був "жертвовим посвяченням" родючості і плодовитості.

Сьогодні стародавні традиції дещо трансформувалися. Проте, свято світлої Пасхи залишається улюбленним для багатьох українців, і, майже у кожній родині, до нього дійсно готовуються.

Ті, хто постилися і не постилися вже із ентузіазмом обдумують страви на великорідній стіл, аби повернувшись із церкви, спробувати всіляку смакоту. Втім, зрозуміло, що великорідний ранок не може пройти без шматочка паски. Бажано, вимішеної своїми руками, випеченої зі світлими думками. Варто нагадати, що пасха - це великорідня страва, виготовлена з сирого чи вареного сиру та спресовані в формі обрізаної піраміди, що символізує гріб Господній, та з літерами "ХВ", що має означати перемогу Христа над смертю та його Світле Воскресіння.

Паска звичайна

Інгредієнти: 4 склянки борошна, 100 грамів вершкового масла, 50 грамів дріжджів, 3 яйця, 1 склянка цукру, 1 склянка молока, сіль.

Дріжді розвести у теплому молоці, додати яйця, розтоплене масло, цукор, трохи солі, борошно та перемішати. Виласти тісто у змазані маслом форми, заповнивши їх до половини, поставити у тепле місце на 3-4 години. Коли тісто підніметься, поставити його у духовку та випікати до готовності.



Паску із шафраном

Паску із шафраном та 60-ма жовтками. Погоджується, що рецепт - не з дешевих, проте чому б не познайомитися із нехарактерним видінням паски та не уявити собі яка вона може бути.

Інгредієнти: півсклянки дріжджів, 1/4 склянки води, 1 склянка цукру, 1 склянка ізюму, 2 грами шафрану, намоченого у 1/4 склянці холодної води чи рому, 60 жовтків, 2,5 склянки розтопленого масла, 10 склянок борошна.

Жовтки потрібно збити із водою, вливти дріжді, всипати половину борошна, дати піднятися. Потім гарненько вибити тісто, всипати сіль і все інше, вимісити тісто якнайкраще, щоб воно було густим. Дати піднятися відреставовані.

Паски розкласти по формах, посыпти дрібно нарізаним мигдалем, крупно нарізаним цукром, сухарями та молотою корицею. Коли паски піднімуться, змазати їх яйцем і поставити до гарячої духовки.

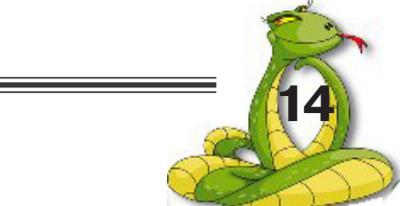


Багато з нас знає, де знаходиться у Вінниці друга загальноосвітня школа... Може, тому що знаходиться вони у самому серці нашого мальовничого міста, біля центрального парку ім. М. Горького, на перехресті вулиць Соборної та Хлібної і розміщена на пагорбі. А може тому, що будівля школи набагато старіша за саму школу. Раніше тут була розташована жіноча гімназія і будували цей будинок саме для неї.

На початку 20 століття у Вінниці вже існувало реальнє училище для хлопчаків, а дівчаток багаті батьки віддавали читатися у інші міста - Київ, Одесу, Петербург. Зрозуміло, що це не дуже подобалося місцевим громадянам. І тільки при Миколі Оводові, якого тоді обрали міським головою, було прийнято рішення про будівництво гімназії і для дівчаток. Отримавши дозвіл від государя імператора (в той час такі дозволи міг дати тільки він), було виділено місце на околиці міста на височині (щоб добре проглядалася) під гімназією. Проектування приміщення віддали тоді ще не дуже відомому архітектору Артинову. Це була його перша будівля, спроектована для міста і, після цього вдалого початку, йому почали довіряти дуже багато міських проектів. Будівництво довірили вінницькому купцеві - підряднику Абраму Марянчуку, який побудував цей будинок за рік!!!

При чому стіни гімназії пережили Вітчизняну війну (одні з небагатьох у Вінниці), і їх секрет не можуть розгадати до цих пір. У 1901 році будівництво гімназії було завершено, і з того часу були витрачені шалені гроші міського бюджету.

Рік навчання в гімназії коштував дуже не дешево, і тільки впливові батьки могли собі дозволити віддати читатися туди своїх



дочок. Але незважаючи на це, в гімназії існували найсуворіші правила. Жоден, навіть дуже багатий батько, не міг забрати свою дочку ні в театр, ні в гості, без дозволу головної наглядачки! Висота мереживного комірця вимірювалася лінійкою, ранець тільки на плечах, довжина сукні суверо обмежена, ліф застебнутий на всі десяті гудзиків.

Між іншим, коли був проведений вінницький трамвай, то тут була його кінцева зупинка.

Вже за радянської влади приміщення гімназії передали школі, в 1922 році її присвоїли ім'я Леніна.

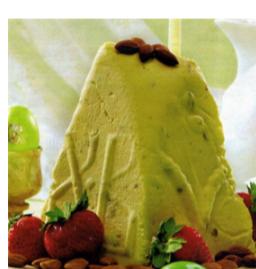
Під час війни в гімназії влаштувалися батальйони Української поліції. До речі, після війни на цю будівлю мали погляди вищі чини НКВС, але Михайло Старухський (перший секретар на той час) відвоював цю будівлю, за що йому велике спасибі.

Звичайно, у будівлі змінилися вікіні і фасад. Але в цілому обриси залишилися всі ті ж, якими їх задумав Артинов.

Коваль О.В., викладач супільних дисциплін



Королівська сирна паска



Для її приготування знадобиться: один кілограм сиру, 0,5 склянки сметани, пакетик ваніліну, 3 яйця, 1 склянка цукру, 100 грамів вершкового масла, 1 склянка ізюму та цукатів.

Сирна шоколадна пасха



Вона не є звичайною. Гости та малюки будуть у захваті.

Отож, для її приготування знадобиться 500 грамів сиру, 150 грамів вершкового масла, 1 склянка цукру, 3 столові ложки

ти.

Сир треба проперти на ситі, або збити його у блендері, додавши сметану та ванілін. Курячі жовтки розтерти із вершковим маслом та додати до сиру. Після цього додати ізюм та цукати - все гарно змішати. Яєчні бліки збити із цукром і акуратно змішати із сиром. Отриману масу перекласти у форму, заслану марлею. Покласти важиль. Залишити на добу у холдиннику.

Готову пасху перевернути на тарілку і прикрасити.

сметани, 2 столові ложки какао, ванілін, а також 1-2 шматочки шоколаду та сіль.

М'яке вершкове масло треба розтерти дерев'яною ложкою до стану густої сметани. Додати цукор, трішки солі і какао. Гарно перемішати. Після цього сир пропертити через сито, покласти сметану, перемішати та маленькими порціями ввести у масляну суміш. Коли маса набуде рівномірного шоколадного кольору, покласти її у форму та притиснути чимось важким. Тримати у прохолодному місці, доки паска не стане цукпою. Готову страву викласти на тарілку та прикрасити тертим шоколадом.

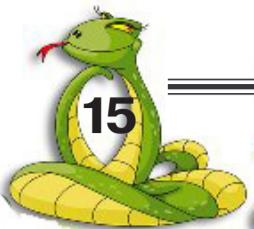
Цікавим різноманіттям великорідного столу стане Пасхальний баранчик.

Інгредієнти: 1,3 кг борошна, 750 грамів вершкового масла або маргарину, 400 грамів цукру, 2 яйця, 5-6 грамів соди, 2 г солі, 1 пакетик ваніліну.

М'яке масло з'єднати із цукром та розтерти так, щоб цукор повністю розстанув. Додати яйця, сіль, ванілін, соду, борошно і замісити пісочне тісто. На злегка підігріті пательню треба покласти фольгу або промасленій папір. Якщо немає спеціальної форми у вигляді баранчика, треба покласти тісто у кондитерський мішок, та надати йому обрис баранчика.

Поставити у теплу духовку та випікати до готовності (45 хвилин).





1 квітня - День народження долара

"Світове панування три-
має та держава, яка поши-
рила свою валюту по всій
планеті"

Анна Дуварова

День народження долара можна по праву відзначати 1 квітня. У 1778 році в цей день нью-йоркський бізнесмен Олівер Поллок придумав знак, що став сьогодні найпопулярнішим у світі символом грошової валюти. Це відбулося 235 років тому.

Як зразок для знака долара Олівер Поллок взяв символ іспанської писети: буква S із двома рисками, що символізує Геркулесові стовпи і державний герб Іспанії. Не виключено, що символ S з'явився не випадково, оскільки на цю букву закінчуються слова dolares i pesos. Сьогодні немає одної думки щодо того, як з'явився цей знак. Самі американці більше склонні вважати, що знак, що з'явився в День народження долара, утворився шляхом з'єднання перших



літер назви самої держави United States. Можливо, автор грошового знака наклав один на одного U і S, але по закінченню певного часу після Дня народження долара нижня частина букви U перестала вживатися.

Сучасний знак долара має тільки одну закрес-

люочу вертикальну лінію \$. Другу більше не вживають з метою економії часу.

"Гроші для людей розумних складають засіб, для дурнів - мету"

Джонатан Свіфт

**Підготувала май-
стер в/н Лукашенко
М.М.**



Із Днем народження!

Як вогонь завжди горіти,
Не старіти й не хворіти,
Жити довго і красиво,
Бути коханим і любити.

На роботі лише успіху,
Удома - радості і сміху,
Щоб молодість блища, а
Щоб старість відступала!

Із Днем народження!

Хай пливе щасливо твій життєвий
човен,
І минає легко береги крути,
І любові буде хай завжди він повен,
То найголовніше у людськім житті.

Нехай в душі завжди горять
Іскрики радості й бажання,
Нехай не знає серце зрад,
А тільки радість і кохання!
Із Днем народження!

**В березні та квітні святкують свій День
народження:**

Воронюк О.М.,
Грабенко О.А.,
Грибик Т.А.,
Дорошенко Л.І.,
Драчук Н.В.,
Жук О.А.,
Зелінська Г.В.,
Колодкіна І.О.,
Корженко С.Г.,
Лисюк В.П.,
Миронюк Б.В.,
Грушко Т.П.,
Кандибалський А.В.,
Кобилянська Т.П.,
Колесник Н.А.,
Мазур Р.А.,
Межинський С.Д.,
Моргун Р.В.,
Петрова Т.М.,
Радзецький В.С.,
Стець І.І.,
Ткачук Г.Е.,
Фурман Д.Ю.,
Якимчук Н.А.

**Хай здоров'я, радість і достаток,
Сиплються, немов вишневий цвіт,
Хай малює доля з буднів свято,
І дарує Вам багато літ!**

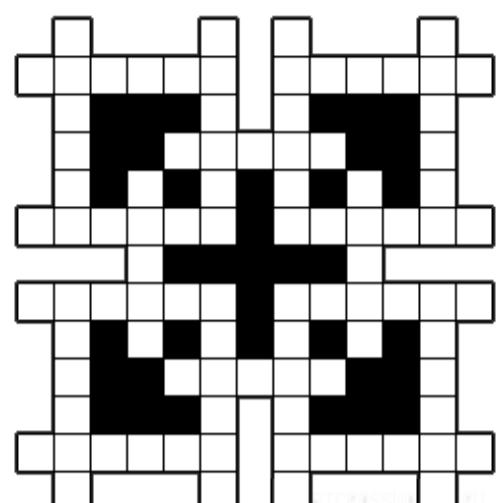
КРОСВОРД

По горизонтали:

5. Путеводитель по увиденному в царстве Морфея. 6. Переполнение концертного зала зрителями. 7. Шайка при дворе монарха. 10. "Знал бы ..., жил бы в Сочи". 11. Работник казино. 12. Заумная точка зрения. 15. Плод, сорванный Евой с дерева в Эдеме. 17. Специалист, преобразующий продукты в яства. 18. Африканская охота. 19. Расцвет в высшей степени.

По вертикали:

1. Участник спортивного мордобоя. 2. "Парик" индейского производства. 3. Странность в поведении. 4. "Карта" для хироманта. 8. Кислородный оазис мегаполиса. 9. Кладовка, в которой белка хранит запасы. 13. Рекламная поговорка. 14. Система идей, мертвава без практики. 15. Оружие янычара, среднее между саблей и кинжалом. 16. Открытая горная выработка.



Ответы на кроссворд, помещенный в предыдущем номере



ГУМОР!!!

Усмішка - ознака присутності почуття гумору. Як на мене, почуття гумору в людини є однією з найкращих рис характеру, яка допомагає долати поганий настрій, сприяє вільному спілкуванню з оточуючими і просто допомагає з оптимістичним настроєм дивитися на те, що нас оточує.

Головним інструментом гумору є жарт. Зазвичай вдало вигаданий жарт знімає напругу, смуток або страх. Однак, якщо жарт висловився на адресу будь-якої людини, то він може нести не

тільки радість, а й бути актом агресії, оскільки людина може побачити в ньому зловмисну образу і приниження. Тому жарти зазвичай допускаються тільки по відношенню до добре знайомих людей, які сприймають його як прояв довіри до них самих, що дає можливість подивитися на себе збоку в критичному світлі. У цьому випадку відносини людей змінюються ще більше.

В іншому ж випадку жарт, особливо висловлений на публіці, сприймається як особиста образа і сприяє виникненню неприязніх відносин між людьми. За вищезгаданих причин сміх може бути як злим, так і добрим. Тож саме можна сказати і про жартівника. Тому використовуйте лише добрій гумор, що підніме настрій вам, і всім оточуючим!

**А щоб, розвеселити вас,
я підібрав, на мою думку,
найкращі зразки гумору.
Наосджуйтеся:**

Идуть два студента. Бачать на балконі 5-го поверху палицю копченої ковбаси на мотузці. Один залишається на стр异омі, і

інший лізе по балконах вгору. До нижнього підходить міліціонер.

- Шо ти тут стоїш?
- Так ось - (показує на другого) - подарунки на новий рік вішаємо.
- Так зараз же червень!
- Серйозно? Васйоооооооооо! Знімай ковбасу і злаязь, я тобі казав, що новий рік взимку!

**БУДИЛЬНИК НЕНАВИДЯТЬ В ДВОХ ВИПАДКАХ:
КОЛИ ВІН ДЗВОНІТЬ І
КОЛИ ВІН НЕ ПРОДЗВЕНІВ!**

Професор на лекції питав: "Якби перед ба-
ном поставили відро з во-
дою і відро з горілкою, щоб почав пити баран?"

- Воду!! - відповідає студент
- А Чому?
- Бо баран!

Оголошення у де-
канаті: "Студенти,
що мають хвости і

не здали мови, будуть по-
віщені на другому по-
версі."

Отримав студента "2" на
іспиті. На наступний день
зустрічає в метро викладача:

- Здрасуйте, Олександр
Іванович.

- А я з дурнями не віта-
юся...

- А я вітаюся!

**Фещик С, учень
групи №30**



АБІТУРІЄНТУ

ВІННИЦЬКОГО МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО ВИЩОГО ПРОФЕСІЙНОГО УЧИЛИЩА ЗАПРОШУЄМО НА НАВЧАННЯ



На базі 9 класів

Термін навчання - 2 роки

10 місяців

Юнаки та дівчата

1. "Кухар. Кондитер".
2. "Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів".
3. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних".
4. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".

Юнаки

5. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".
6. "Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електroz'язку та проводового мовлення".
7. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування".

Дівчата

8. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".
9. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".
10. "Секретар. Оператор поштового зв'язку".
11. "Оператор телекомунікаційних послуг".



На базі 11 класів

Термін навчання - 10 місяців

Дівчата

1. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".
2. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".

Юнаки

3. "Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електroz'язку та проводового мовлення".
4. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування".

(Термін навчання - 2 роки)

Юнаки та дівчата

5. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".
6. "Агент з постачання".
7. "Кухар. Кондитер".

Термін навчання - 1 рік 5 місяців

8. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних".
9. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".

На III ступінь навчання

На базі робітничої професії «Агент з постачання» з отриманням диплома молодшого спеціаліста

Юнаки та дівчата

"Комерційна діяльність" - 1 рік 5 місяців

За професіями "Кухар. Кондитер", "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки" додатково формуються групи з числа молоді, які мають вади слуху.

**ПІД ЧАС НАВЧАННЯ УЧНІ
ОТРИМУЮТЬ СТИПЕНДІЮ**



Свідоцтво
про реєстрацію
Серія ВЦ
№ 696-54-Р
Редакція:
(0432)
27-45-64

Назва видання:
Молодіжний Вісник
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Тираж: 1100 шт.
Рекомендована ціна:
договорна
Видавець та засновник:
ДПТНЗ "ВМВПУ"

Редактор: Тютюнник М.М.
Літ. редактор: Ластівка І.В.
Редакційна колегія газети «Молодіжний вісник»: Цимбалюк Д.М., Драчук Н.В., члени учнівського самоврядування
Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відпо-відають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редактувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано в
друкарні ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед",
м. Вінниця, вул. Чехова,
12а. Телефон:
(0432) 55-63-97
Тираж 1100 прим.
Замовлення
№ 13 09 02